

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Οχτώβρης 84

Τιμή 15 σεντ

Αρ. Φύλλου 143

Η απελευθέρωση του Μουσα Ονούρ και Μουσταφά Εμιν

ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Η απελευθέρωση του Μουσα Ονούρ και η ματαιώση της νέας προσπάθειας της Αστυνομίας να τον μετατρέψει - μαζί με τον Μουσταφά Εμιν - από κατηγορούμενο (βλέπε ανακοινώσεις της ΑΠ. σε άλλες στήλες) αποτελεί μια μεγάλη νίκη για το εργατικό κίνημα.

Οι αστυνομικές και άλλες κρατικές αρχές στο βορρά και στο νότο δέχτηκαν ένα δυνατό χτύπημα. Στο νότο έμαθαν και ένα σημαντικό μάθημα. Δεν μπορούν πια να καταπιέζουν τους Τ/Κ του νότου, να τους απαγάγουν και να τους εκτοπίζουν χωρίς να αντιμετωπίζουν πλατεία κατακραυγή και ιδιαίτερα τη δυναμική αντίδραση του εργατικού κινήματος στην Κύπρο, την Ελλάδα και διεθνώς.

Αυτή η νίκη δεν ανήκει μόνο στους δυο Τ/Κ και όλους τους Τ/Κ του νότου, δεν ανήκει μόνο στην οργάνωση τους, την Αριστερή πτέρυγα, αλλά ανήκει σ' ολόκληρο το εργατικό κίνημα της Κύπρου και στο διεθνές εργατικό κίνημα.

Αν ο Μουσα Ονούρ αφηνόταν βοήθητος στα χέρια του Ντενκτάς, αν οι Ε/Κυπριακές αρχές αφήνονταν ανενόχλητες, το έγκλημα που συνεχίζεται εδώ και χρόνια σε βάρος του Κυπριακού λαού με την παράδοση Τ/Κ του Νότου στο βορρά θα αφηνόταν να ολοκληρωθεί με την εξαφάνιση και του τελευταίου Τ/Κ από το Νότο με την αποδοχή πως Έλληνες και Τούρκοι στην Κύπρο δεν μπορούν να ζουν, να δουλεύουν και να παλεύουν μαζί.

Οι «δυνάμεις ασφαλείας» του κράτους με πρώτη πρώτη την ΚΥΠ θα πανηγύριζαν ακόμα ένα «κατόρθωμα» σε βάρος του λαού. Θα αποθρασύνονταν ακόμα περισσότερο και θα δημιουργούσαν νέα προηγούμενα για νέα χτυπήματα ενάντια σε αγωνιστές αριστερούς και απλούς πολίτες. Οι ανενόχλητες παράνομες συλλήψεις κι εξαφανίσεις κυπρίων πολιτών, ανεξάρτητα από την κοινότητα στην οποία ανήκουν, θα τους

άναβαν το πράσινο φως για επέκταση των εγκλημάτων τους σε βάρος Ε/Κυπρίων ή οποιωνδήποτε άλλων εργατών στο νότο.

Σαν αποτέλεσμα των κινητοποιήσεων στην Κύπρο και στο εξωτερικό ο Μουσα Ονούρ είναι ελεύθερος. Οι κινητοποιήσεις αυτές έδειξαν πόσο δυνατή είναι η εργατική τάξη και οι οργανώσεις της. Πόσο αποτελεσματική η έμπρακτη αλληλεγγύη του διεθνούς εργατικού κινήματος.

Οι κινητοποιήσεις αυτές έδειξαν πως αυτός είναι ο τρόπος διεκδίκησης και λύσης των οικονομικών, κοινωνικών και εθνικών ζητημάτων που απασχολούν την εργατική τάξη.

Η νίκη αυτή πρέπει να διαφυλαχτεί.

Η επιστροφή του Μουσα και Μουσταφά στο νότο συμπλήρωσε το νομικό κενό για την αποκάλυψη και τιμωρία των εγκλημάτων.

Αυτό αποτελεί απειλή για όσους ενέχονται σ' αυτό το έγκλημα οι οποίοι δεν αποκλείεται να επιδιώξουν τη συγκάλυψη του με νέες παρανομίες.

Τώρα που έφτασε η ώρα της κρίσης, η ώρα της δίκης των εγκληματιών δοκιμαζόμαστε όλοι κι ιδιαίτερα οι ηγέτες των εργατικών κομμάτων και οργανώσεων.

Η δισταχτικότητα που παρατηρείται είναι αδικαιολόγητη. Αν δεν συνεχιστεί και κλιμακωθεί η αντίδραση του εργα-

συνέχεια στη σελ. 7

ΣΤΙΣ ΜΕΣΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Μούσα Ονούρ και

Μουσταφά Εμιν

μιλούν στην Έκφραση

**Ενδοκυπριακές Συνομιλίες
ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ
Δεν υπάρχει βιώσιμη λύση
στον καπιταλισμό**

Στην πρώτη φάση των «εκ του σύνεγγυς» συνομιλιών στη Νέα Υόρκη το μόνο που κατάφερε ο Γ.Γ. του ΟΗΕ Πέρεζ Ντε Κουεγιάρ ήταν ν' αποφύγει την κατάρρευση. Παρά τη διατήρηση της μυστικότητας για τις συνομιλίες έγινε πια σ' όλους καθαρό πως η λύση του Κυπριακού βρίσκεται όσο μακριά βρισκόταν και πριν τις συνομιλίες. Αυτό που έγινε στην Νέα Υόρκη δεν ήταν προσπάθεια για λύση. Ήταν ακόμα μια σειρά διπλωματικών ελιγμών για προπαγανδιστική χρήση.

Η νέα φάση των συνομιλιών που θ' αρχίσει στις 15 του Οχτώβρη είναι απίθανο νάναι διαφορετική. Αυτό δεν σημαίνει πως ο Κυπριανός ή ο Ντενκτάς δεν θέλουν να λύσουν το Κυπριακό. Όμως η λύση που θέλει ο καθένας είναι τόσο ριζικά διαφορετικές που ο συμβιβασμός ανάμεσα-του είναι πραχτικά αδύνατος. Και τα συμφέροντα που παίζονται σ' αυτό το παιχνίδι δεν είναι απλά οι προσωπικές φιλοδοξίες των πολιτικών μα ολόκληρο το σύμπλεγμα των συμφερόντων της αστικής τάξης της κάθε κοινότητας.

Η ιστορία δυο δεκαετιών προσπάθειας για λύση του Κυπριακού μέσα από τις ενδοκυπριακές συνομιλίες είναι μια ιστορία απαιτήσεων του Ντενκτάς που ήταν αδύνατο να δεχτούν οι ελληνοκύπριοι συνομιλητές. Όσπου να δημιουργηθούν οι συνθήκες όπου οι ελληνοκύπριοι θα μπορούσαν να δεχτούν αυτές τις απαιτήσεις, μια νέα σειρά απαιτήσεων του Ντενκτάς έκαμνε τη λύση και πάλι αδύνατη. Έτσι η συζήτηση

συνέχεια στή σελ. 2

ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ

Δάλι: ΠΕΜΠΤΗ (11/10/84) 7.30μ.μ. Καφενείον του ΜΑΚΗ
Αραδίππου: ΔΕΥΤΕΡΑ (15/10/84) 7.30 μ.μ. Καφενείον του ΣΤΑΘΗ
Αης Δεμέτης: ΤΡΙΤΗ (16/10/84) 7.30 μ.μ. Καφενείον του ΣΙΑΗΛΑ
Αθηαίνου: ΤΕΤΑΡΤΗ (17/10/84) 8.00 μ.μ. Καφενείον ΠΑΝΟΡΑΜΑ
Παλαχώρι: ΠΕΜΠΤΗ (18/10/84) 8.00 μ.μ. Καφενείον ΜΟΔΕΣΤΟΥ
Λεμεσός: ΠΕΜΠΤΗ (25/10/84) 7.30 μ.μ. ΜΠΟΥΑΤ ΗΧΩ 75

ΟΜΙΛΗΤΕΣ: Μουσα Ονούρ, Μουσταφά Εμιν, Πατρίκιος Παύλου, Θέμος Δημητρίου και άλλα στελέχη της Α.Π.

Συγκεντρώσεις προγραμματίζονται και για την Πάφο, το Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο και άλλους χώρους. Ημερομηνίες θα ανακοινωθούν αργότερα.

Περισσότερες πληροφορίες:

Τηλ.: 021-61553

051-64738

041-53583

Το τέλος πλησιάζει

συνέχεια από σελ. 1

που ξεκίνησε με το αν απλά θα εξασφαλιζόνταν δικαιώματα μειονότητας στους Τουρκοκύπριους ή θα δινόταν περιορισμένη αυτονομία στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα κατάληξε σήμερα στο αν θα έχουμε μια χαλαρή ομοσπονδία ή δυο κράτη με μια τοπική ομοσπονδιακή κυβέρνηση.

Αξίζει τον κόπο να δούμε τα στάδια από όπου πέρασε η αντιπαράθεση θέσεων στις ενδοκυπριακές συνομιλίες: δικαιώματα μειοψηφίας — περιορισμένη αυτονομία, περιορισμένη αυτονομία — πλατειά αυτονομία, πλατειά αυτονομία — ομοσπονδία, ομοσπονδία — εδαφική (πολυπεριφερειακή) ομοσπονδία, πολυπεριφερειακή ομοσπονδία — διζωνική, διζωνική με δυνατή ομοσπονδιακή Κυβέρνηση — με αδύνατη ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Κάθε φορά ήταν «η τελευταία υποχώρηση της Ελληνοκυπριακής πλευράς» κάθε φορά γινόταν και ένα νέο βήμα. Κάθε φορά την ηρωική φιλολογία των Ελληνοκυπρίων πολιτικών ακολουθούσε η «επίδειξη καλής θέλησης».

Δεν είναι παράξενο που ο Κληρίδης μιλά για «χαμένες ευκαιρίες». Είναι εύκολο να δείξει κανείς πως αυτό που χωρίζει τις απαιτήσεις του Ντενκτάς από το τι ήταν έτοιμη να δεχτεί η ελληνοκυπριακή ηγεσία είναι μόνο μερικά χρόνια. Είναι όμως αφέλεια να συμπεράνει κανείς απ' αυτό πως «αν οι ελληνοκύπριοι δέχονταν αυτά που ζητούσε ο Ντενκτάς, θα βρισκόταν σήμερα σε καλύτερη θέση». Γιατί η ουσία του θέματος είναι ότι ο Ντενκτάς είχε ακριβώς εκείνες τις απαιτήσεις που θα έκαναν αδύνατη την αποδοχή της από την Ελληνοκυπριακή ηγεσία.

Ωστόσο είναι λάθος να πούμε πως ο Ντενκτάς εφάρμοσε στην εντέλεια ένα μακρόπνοο σχέδιο για διχοτόμηση. Είναι αλήθεια πως η ιδέα της διχοτόμησης βρίσκεται στη συνθηματολογία της Τουρκοκυπριακής ηγεσίας από πολύ παλιά. Είναι όμως αμφίβολο αν αυτή η ηγεσία πίστεψε στη δυνατότητα εφαρμογής της, ή αν ακόμα ήταν βέβαιη πως ήταν επιθυμητή. Και χωρίς την απεριγραπτή ηλιθιότητα της Ελληνικής χούντας η διχοτόμηση θα έμεινε ένα σύνθημα, το ίδιο ανεφάρμοστο με το σύνθημα της ένωσης.

Για να καταλάβουμε τη διαδικασία της αποτυχίας των ενδοκυπριακών συνομιλιών πρέπει να ανατρέξουμε στα ολικά συμφέροντα που εκπροσωπούσαν οι πολιτικές ηγεσίες των δυο κοινοτήτων. Δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να υποτιμούμε το ρόλο των ιμπεριαλιστών στην Κύπρο, αλλά ακόμα και οι πιο βίαιες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις τροποποίησαν μόνο μερικά την εσωτερική δυναμική της Κυπριακής κοινωνίας. Και το χαρακτηριστικό αυτής της δυναμικής, σ' ολόκληρη την περίοδο από το 1960 και μετά, είναι η αντίθεση των αστικών τάξεων των δυο Κοινοτήτων της Κύπρου. Η αντίθεση των πολιτικών ηγεσιών των δυο κοινοτήτων δεν είναι τίποτε άλλο από την πολιτική έκφραση αυτής της πραγματικότητας.

Η προσπάθεια του Ντενκτάς είναι σε τελευταία ανάλυση προσπάθεια να προστατήσει το τουρκοκυπριακό κεφάλαιο από τον συναγωνισμό των ελληνοκυπρίων κεφαλαιοκρατών. Ο καπιταλισμός είναι ένα αμείλικτο σύστημα επιβίωσης του δυνατού. Χωρίς τον φυσικό δια-

χωρισμό οι Τουρκοκύπριοι αστοί είναι καταδικασμένοι να χρεωκοπήσουν ή να μεταβληθούν σε υπηρέτες των Ελληνοκυπρίων αστών. Οποιαδήποτε ελεύθερη επαφή των κοινοτήτων, ακόμα και απλές σχέσεις ελεύθερου εμπορίου, αποτελεί θανάσιμο κίνδυνο για τους τουρκοκυπρίους αστούς. Είναι αρκετό να συγκρίνει κανείς την οικονομική ανάπτυξη του Βορρά και του Νότου από το 74 και πέρα για να καταλάβει αυτή την αλήθεια. Γι' αυτό ο Ντενκτάς, παρ' όλο που θάθελε κάποιες ελεγχόμενες σχέσεις που αναμφίβολα θα βοηθούσαν οικονομικά την κοινότητα-του, θέλει να διατηρήσει τέτοιο έλεγχο που να μπορεί να τις σταματήσει αν τα πράγματα γίνουν επικίνδυνα. Έτσι θέλει να διατηρήσει τον τουρκικό στρατό και τις τουρκικές εγγυήσεις, θέλει να διατηρήσει τη δυνατότητα και το δικαίωμα να λειτουργεί σαν ανεξάρτητο κράτος.

Από την πλευρά της η ελληνοκυπριακή αστική τάξη δεν θέλει τέτοιους περιορισμούς. Θέλει την ελευθερία να επεκτείνει την εκμετάλλευσή και τα κέρδη της. Παρά το γεγονός ότι έχει ήδη δεχτεί την ιδέα του διαχωρισμού των κοινοτήτων δεν είναι διατεθειμένη να δώσει στον Ντενκτάς τη δύναμη να ελέγχει την επέκτασή της. Θέλει το δι-

καίωμα να συναγωνιστεί τους Τουρκοκύπριους καπιταλιστές, που στην πράξη σημαίνει να τους συντρίψει.

Στον καπιταλισμό δεν μπορεί να υπάρξει λύση. Στην καλύτερη περίπτωση, το μόνο που μπορούν να πετύχουν οι ενδοκυπριακές συνομιλίες είναι μια συμφωνία στα λόγια που ποτέ δεν θα εφαρμοστεί. Όμως ακόμα κι αυτό φαίνεται απομακρυσμένη πιθανότητα. Το πιο πιθανό είναι να μην μπορέσουν να κάμουν καμιά απολύτως συμφωνία.

Όμως κάθε γύρος συνομιλιών που αποτυχαίνει δημιουργεί νέες συνειδήσεις. Ήδη ο κυπριακός λαός έπαψε να έχει οποιαδήποτε αισιοδοξία για λύση. Στη συνείδησή του οι ενδοκυπριακές συνομιλίες έχουν χρεωκοπήσει. Το κενό που δημιουργείται είναι αδύνατο, για την ώρα τουλάχιστο, να πληρωθεί με το σωβινισμό που αναπόφευκτα θα προσπαθήσουν να πλασάσουν οι αστοί πολιτικοί. Οι μάζες είναι έτοιμες αυτή την στιγμή να στραφούν προς την ιδέα της αντικατάστασης των ενδοκυπριακών με συνομιλίες ανάμεσα στα κόμματα της αριστεράς για λύση του Κυπριακού μέσα από τη σοσιαλιστική αλλαγή. Γιατί μόνο μια τέτοια προοπτική είναι δυνατή να φέρει πιο κοντά μια μόνιμη λύση.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ 3/10/84

Μια νέα προσπάθεια της Κυπριακής Αστυνομίας να συγκαλύψει τις παράνομες ενέργειες της εναντίον των Τ/Κ του Νότου μέσα από την κατασκοπολογία έχει παταχτεί.

Σύμφωνα με πληροφορίες που έφτασαν στα γραφεία μας αμέσως μετά τις καταγγελίες που έγιναν στον τύπο της περασμένης Κυριακής από τους δυο Τ/Κ Μούσα Ονούρ και Μουσταφά Εμίν που πέρασαν στον Νότο αφού απήχθησαν και παραδώθηκαν στο κράτος Ντενκτάς, η αστυνομία εξέδωσε ένταλμα σύλληψης τους με τις κατηγορίες της κατασκοπείας και της διανομής φυλλαδίου τον Φεβράρη του 83 που καταδίκασε τις καταπιεστικές συνθήκες ζωής τους στο Νότο.

Η προσπάθεια της αστυνομίας ήταν να μετατρέψει τους δυο Τ/Κ από κατηγορούς για τα όσα υπέφεραν στα χέρια της σε κατηγορούμενους για μια εντελώς νόμιμη ενέργεια μέσα στα πλαίσια της αστικής δημοκρατίας που έκαναν πριν 2 περίπου χρόνια.

Όπως αντιλαμβανόμαστε, μετά από ενέργειες της Γενικής Εισαγγελίας η αστυνομία απέσυρε τα εντάλματα αναγνωρίζοντας το νέο φιάσκο που θα ξεσπούσε και φοβούμενη τις αντιδράσεις από το Κυπριακό και διεθνές εργατικό κίνημα.

Εκφράζουμε την εκτίμηση μας για τις ενέργειες της Γ. Εισαγγελίας κι ελπίζουμε πως θα προχωρήσει στην αποκάλυψη και τιμωρία των ενόχων της απαγωγής και παράδοσης στον Ντενκτάς των δυο Τ/Κυπρίων.

Η Αρ. Πτέρυγα οργανώνει δημόσιες συγκεντρώσεις την ερχόμενη βδομάδα στις οποίες θα μιλήσουν και θα ενημερώσουν το λαό οι δυο Τ/Κύπριοι.

Η ανακοίνωση της Α.Π. που κατάγγειλε την επιστροφή του Μ. Ονούρ

29/9/84

Ο Μουσσά Ονούρ είναι ελεύθερος. Η κατακραυγή για την παράδοση του στο καθεστώς Ντενκτάς, ο αγώνας του εργατικού κινήματος στην Κύπρο στην Ελλάδα και διεθνώς για την απελευθέρωση του κι οι πιέσεις που δέκτηκε το καθεστώς Ντενκτάς εξασφάλισαν την αποφυλάκιση του με εγγύηση στις 19 του Σεπτεμβρίου, μετά από 36 μέρες φυλάκιση, ανακρίσεις και απειλές.

Ο Μουσσά Ονούρ βρίσκεται σήμερα ανάμεσα μας. Μαζί του κι ο Τ/Κύπριος αριστερός Μουσταφά Εμίν. Οι δυο τους απήχθησαν από την Ε/Κυπριακή ΚΥΠ και παραδόθηκαν με χειροπέδες στις 14 Αυγούστου απευθείας στον τουρκικό στρατό κατοχής σε Τούρκικο φυλάκιο κον-

τά στον Γερόλακκο κάτω από το βλέμμα της Ουνφικύπ.

Ο δυο Τ/Κύπριοι αριστεροί αγωνιστές κατόρθωσαν να φτάσουν στο Νότο αφού διέφυγαν από την καταπίεση, τις παρακολούθησεις και τις απειλές των Τ/Κυπρίων αρχών.

Ήρθαν για να ζήσουν εδώ όπου επέλεξαν να κατοικούν πριν την παράνομη παράδοση τους στον Ντενκτάς, σαν Κύπριοι πολίτες. Ήρθαν για να αποκαταστήσουν το όνομα τους —για να αποδείξουν ότι δεν είναι κατάσκοποι ούτε των Τ/Κυπρίων στον Νότο ούτε των Ε/Κυπρίων όπως τους κατηγορήσαν στο Βορρά.

Η Κυπριακή ΚΥΠ, η Αστυνομία, η Κυβέρνηση, η Ουνφικύπ είναι

ανεπανόρθωτα εκτεθειμένοι. Από τις μαρτυρίες των δυο Τ/Κ φαίνεται χωρίς καμιά αμφιβολία η καταπάτηση των νόμων, του Συντάγματος και κάθε έννοιας δημοκρατίας απ' όλες τις αρχές και σώματα.

Η παράδοση τους κι ο τρόπος που έγινε δείχνει στην πράξη την αποδοχή της διχοτόμησης και την προσπάθεια επιβολής της χωριστής διαβίωσης των δυο κοινοτήτων από μέρους της αστικής τάξης στο Βορρά και στο Νότο.

Η συμπαιγνία των Ε/Κυπρίων και Τ/Κυπρίων αστών ενάντια στο εργατικό κίνημα ξεσκεπάζεται σ' όλη της την μεγαλοπρέπεια.

Σ' αυτή την συμπαιγνία των αστών το εργατικό κίνημα, οι οργανώσεις και τα κόμμα-

τα του πρέπει να απαντήσουν με τη δική τους ταξική ενότητα, με την κοινή δράση για την περιφρούρηση του αγώνα για μια Κύπρο Λεύτερη και Σοσιαλιστική.

Οι Ονούρ και Εμίν έχουν υποστεί τα όσα υπέφεραν πρώτα στα χέρια της Ε/Κυπριακής αστυνομίας κι αργότερα της Τ/Κυπριακής γιατί αγωνίζονταν ακριβώς γι' αυτό το Ενιαίο Μέτωπο.

Η πλατειά κινητοποίηση στην Κύπρο, στην Ελλάδα και διεθνώς πέτυχε μια μεγάλη νίκη. Αυτή η κινητοποίηση πρέπει να συνεχιστεί μέχρι την αποκάλυψη και παραδειγματική τιμωρία των ενόχων και την εξασφάλιση της ασφάλειας και ισότητας των Τ/Κυπρίων του Νότου.

σοσιαλιστική
Εκφραση

ΝΕΟ ΦΙΑΣΚΟ;

Στις 27/Σεπτέμβρη συνελήφθησαν τρεις νεαροί 20-23 χρόνων - δύο Ε/Κύπριοι και ένας Τ/Κύπριος σαν ύποπτοι κατασκοπείας σε βάρος της Εθνικής φρουράς στην περιοχή του Πύργου Τηλλυρίας.

Αφού τέθηκαν υπό κράτηση για 6 μέρες οδηγήθηκαν στο δικαστήριο Λ/σίας για ανανέωση της προσωποκράτησης τους για άλλες 5 μέρες.

Οι μέχρι τώρα ανακρίσεις δεν φαίνεται να έφεραν κανένα σοβαρό στοιχείο στην επιφάνεια που να μαρτυρεί για την κατηγορία της κατασκοπείας.

Οι κατηγορίες που δόθηκαν για ανανέωση της κράτησης ήταν ότι υπάρχει κίνδυνος να διαφύγουν στο Βορρά ή ότι υπάρχει κίνδυνος αν αφεθούν ελεύθεροι να επηρεάσουν τις ανακρίσεις.

Σημειώνουμε ότι οι τρεις αφού ανακρίθηκαν τρεις μέρες πριν την σύλληψη τους αφού ειδοποιήθηκαν ξανά από την αστυνομία, πήγαν στην αστυνομία Πάφου θεληματικά.

Ο συνήγορος υπεράσπισης υπόβαλε στον αστυνομικό που ζητούσε την προσωποκράτηση ότι αφού στις τρεις μέρες που ήταν ελεύθεροι ούτε απέδρασαν ούτε επηρέασαν τις ανακρίσεις δεν υπάρχουν στοιχεία που να πείθουν ότι θα αποδράσουν. Ο αστυνομικός άφησε να νοηθεί ότι η βάση της προσωποκράτησης είναι το γεγονός ότι ο ένας των εκ των τριών είναι Τ/Κ. Το σημείο όμως που πρέπει να στιγματίσουμε και σ' αυτήν την περίπτωση όπως και σε άλλες παρόμοιες, είναι το θόρυβο και το έργο της αστυνομίας να προωθεί και να καλλιεργεί κλίμα εντυπώσεων ότι παντού υπάρχουν κατάσκοποι. Ετσι βοηθά και μερίδα του τύπου είτε μέσα από «προσεκτικούς» τίτλους είτε βασιζόμενοι πλήρως και αποκλειστικά στις πληροφορίες και εικασίες της αστυνομίας.

Ο Τ/Κύπριος μετα απο όλα αυτά δήλωσε: «Να τελειώσει η υπόθεση και θα φαρατζιστω απο δω μέσα». Χαρακτηριστική και επιγραμματική φράση για το πως αισθάνονται οι Τ/Κ μετα απο όλους αυτούς τους κατατρεγμούς και μεταχειρήσεις τους απο το κράτος δικαίου των Ε/Κ αστών.

ΑΠΟΗΧΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΓΥΡΟ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ

Ο πρώτος γύρος των συνομιλιών τελείωσε και ο κάθε εργατής, ο κάθε πολίτης αυτού του τόπου διερωτάται και ζητά να μάθει τι έγινε στην Νέα Υόρκη, τι συζητήσαμε και κάπως δειλα δειλα τι πετύχαμε!

Στην προηγούμενη έκδοση της εφημερίδας μας σε ανάλυση μας για το Κυπριακό και τις εξελίξεις γύρω από την νέα πρωτοβουλία Γκουεγιάρ προβλέπαμε-πάντα βεβαιωμένοι πάνω σε ταξικά κριτήρια-ότι οι αστοί της Κύπρου Ελληνες και Τούρκοι αδυνατούν να βρουν λύση του προβλήματος εξ' αιτίας της σύγκρουσης των συμφερόντων τους και ότι αργά η γρήγορα η νέα πρωτοβουλία θα καταρρευσει.

Τέλειωσε ο πρώτος γύρος και εκεί που οι πάντες μπήκαν σε ομηρική μάχη πριν το ξεκίνημα των συνομιλιών για την ενημέρωση των μαζών - ας θυμηθούμε τους διαπληκτισμούς για μια έκτακτη συνεδρία της βουλής ανοικτή ή όχι - εντούτοις σήμερα τόσες μέρες μετα τη λήξη του πρώτου γύρου βουβάθηκαν όλοι επικαλούμενοι δήθεν το απόρητο.

Το ίδιο ξαφνικά ξεχάστηκαν όλες οι διαφωνίες για τους χειρισμούς του προέδρου πάνω στο θέμα όπως η διακομματική αποστολή και επανήλθαν όλοι στο μοτίβο της εθνικής ενότητας.

Φυσικά ούτε και πριν δεν συμφωνούσαμε με την πολιτική των ηγεσιών των Αριστερών κομμάτων όταν διαφωνούσαν και διαπληκτιζόνταν με τον πρόεδρο γιατί οι διαφωνίες τους περιορίζονταν σε επιμέρους θέματα και δεν ξέφευγαν από το πλαίσιο και την λογική που επιβάλλει το καπιταλιστικό σύστημα. Οι θέσεις όμως που εκφράζονται για εθνική ενότητα - ρίχνει ακόμα παραπάνω την εργατική τάξη στην απογοήτευση αποστερώντας την απο μια δική της ανεξαρτητή πολιτική.

Πολυ περισσότερο θέσεις για πανεθνική συμπάταξη που εκφράζονται από την σημερινή ηγεσία της ΕΔΕΚ δεν έχουν τίποτα με τίποτα να προσφέρουν. Αποπροσανατολίζουν και δίνουν όπλα στη δεξιά και στο κάθε εθνικιστή να ταμπουρώνεται πίσω απο τον εθνικισμό του.

Σε βαθειά κρίση το Φοιτητικό κίνημα

Το κυπριακό φοιτητικό κίνημα περνά μια βαθειά κρίση. Αυτό δείχνουν μια σειρά από γεγονότα που είδαμε φέτος το καλοκαίρι.

Η ΠΟΦΝΕ, ο πιο σοβαρός εκφραστής του φοιτητικού κινήματος, κλονίζεται από εσωτερικές διαμάχες. Ο «Αγώνας» συνέχισε και για φέτος την αποχή-του από το συνέδριο της ΠΟΦΝΕ με πρόφαση τον μη δημοκρατικό τρόπο αντιπροσώπευσης στο συνέδριο, κατηγορώντας παράλληλα την ηγεσία της ότι είναι κομματικοποιημένη.

Η ίδρυση της ΠΟΦΝΕ έγινε το '73 μέσα στα πλαίσια του συντονισμού του αγώνα των κυπρίων φοιτητών ενάντια στη χούντα. Αφού φυσιολογικά αντανακλούσε την κατάσταση στην πιο γενική πολιτική σκηνή υποστήριξε τον Μακάριο μέσα στα πλαίσια της ταξικής συνεργασίας. Σήμερα εξακολουθεί να παραμένει μέσα σ' αυτά τα πλαίσια παρά το γεγονός ότι το '74 η ταξική συνεργασία απέτυχε ενώ μέχρι τώρα δεν κατάφερε να δώσει καμιά προοπτική για επιτυχία. Οι πιθανότερες λύσεις του κυπριακού μέσα στον καπιταλισμό χρόνο με τον χρόνο περιορίζονται.

Το πιο πάνω αδιέξοδο μετατρέπεται σε εσωτερικές προστριβές που εκδηλώνονται σε επίπεδο ηγεσίας. Φέτος για παράδειγμα υπήρξαν σοβαρές διαμάχες όσον αφορά τον καθορισμό του θέματος της ειδικής συνόδου, αν θα ήταν δηλαδή το πρόβλημα της ανεργίας των νέων επιστημόνων ή επεταικό των 10 χρόνων της εισβολής-κατοχής.

Στον συνδικαλιστικό τομέα η ηγεσία της ΠΟΦΝΕ έχει εγκαταλείψει την δυναμική διεκδίκηση των φοιτητικών προβλημάτων και αρκείται στην συζήτησή τους μέσα στα κυβερνητικά γραφεία από όπου καταφέρνει να παίρνει υποσχέσεις χωρίς έργα. Για παράδειγμα αποφάσεις πάνω σε σοβαρά ζητήματα όπως η ανεργία των νέων επιστημόνων και η λειτουργία πανεπιστημίου στην Κύπρο μένουν στα χαρτιά.

Η έκδοση φοιτητικής ταυτότητας, κάτι που πέτυχε η ηγεσία της ΠΟΦΝΕ φέτος, θα μπορούσε αν η ΠΟΦΝΕ χρησιμοποιούσε μια πιο δυναμική στάση να πλαισιωθεί με συγκεκριμένα ωφελήματα κάτι που θα της έδινε σοβαρότερο αντίκρουσμα.

Η πιο πάνω στάση της ΠΟΦΝΕ δεν μπορεί να είναι παρά η προέκταση των πολιτικών της επιλογών. Από την στιγμή δηλαδή ανέλαβε την υποστήριξη μιας συγκεκριμένης κατάστασης δεν μπορεί να ζητήσει και πολλά από αυτή. Θα πάρει όσα της δοθούν.

Ο «Αγώνας» που έχει έρθει σε ανοικτή σύγκρουση με την ηγεσία της ΠΟΦΝΕ δεν κατάφερε να προχωρήσει μέχρι το σημείο που έπρεπε. Παρόλο που βλέπει στο πολιτικό επίπεδο την αδυναμία της σημερινής συμμαχίας να δώσει οποιοδήποτε διέξοδο, δεν προχωρεί σε καμιά ταξική προσέγγιση. Στην ουσία αυτό που εισηγείται είναι μια ταξική συνεργασία μέσα πιο «δυναμικό» πρόγραμμα χωρίς ποτέ να ξεκαθαρίσει πόσο πιο «δυναμικό».

Αυτή η σύγχυση για το τι ακριβώς ζητά οδηγά σε μιαν άλλη σύγχυση: Πως πετυγχένε-

Από την πικετοφορία που έγινε το καλοκαίρι μέσα στα πλαίσια του συνεδρίου της ΠΟΦΝΕ για την επέτειο των 10χρονων των γεγονότων του '74.

ται ο στόχος. Ο «Αγώνας» αξεκαθάριστος πάνω στις πολιτικές-του θέσεις, βρίσκεται σε αδυναμία να πείσει για την ορθότητα-τους. Αυτήν την αδυναμία του την δικαιολογεί αντιδημοκρατικότητα της ΠΟΦΝΕ. Είναι ασαφές ότι η αντιπροσώπευση στην ΠΟΦΝΕ είναι αρκετά ευνοϊκή για τους φοιτητές από τις ανατολικές χώρες. Όμως αυτό που ζητά ο «Αγώνας» δεν είναι απλά δημοκρατική αντιπροσώπευση αλλά αντικατάσταση της ηγεσίας της «ΠΟΦΝΕ» από μια ηγεσία του «Αγώνα» για να μπει και να δουλέψει μέσα στο δευτεροβάθμιο όργανο. Αυτό αποδεικνύει και το γεγονός ότι για να συμμετάσχει μια παράταξη στην «επιτροπή για την εκδημοκρατικοποίηση της ΠΟΦΝΕ» — Μια επιτροπή που δημιουργήθηκε από τον «Αγώνα» — απαραίτητος όρος είναι η μη συμμετοχή της στο συνέδριο της ΠΟΦΝΕ.

Στο συνδικαλιστικό τομέα ο «Αγώνας» βρίσκεται σε καλύτερη θέση παρά η «προοδευτική» και η «Αναγέννηση» που βρίσκονται στην ηγεσία της «ΠΟΦΝΕ». Αφού ακολουθεί μια αντιπολιτευτική γραμμή είναι σε θέση να προχωρήσει σε πιο δυναμικά μέτρα. Φέτος η δυναμική αντίδραση του «Αγώνα» βοήθησε σημαντικά στην αποτροπή της περικοπής των θέσεων για τα Ανώτερα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της Ελλάδας, στην οποία θα προχωρούσε η κυβέρνηση.

Παρόμοια κατά προβλήματα για τους φοιτητές είναι η ίδρυση πανεπιστημίου στην Κύπρο και η αυξανόμενη ανεργία των νέων επιστημόνων. Την έλλειψη πανεπιστημίου στην Κύπρο εκμεταλλεύονται οι ιδιώτες και χρόνο με το χρόνο βλέπουμε να ξεφυτρώνουν σαν Μανιτάρια ιδιωτικές σχολές που πλουτίζουν μοιράζοντας τίτλους και διπλώματα.

Την αδυναμία του φοιτητικού κινήματος να προωθήσει τα πιο πάνω προβλήματα θα πρέπει να την δούμε σε σχέση με την πολιτική της ταξικής συνεργασίας που ακολουθεί στο πολιτικό επίπεδο. Τα φοιτητικά προβλήματα έχουν άμεση σχέση με την ταξική σύνθεση της κοινωνίας. Η λειτουργία πανεπιστημίου στην Κύπρο θα δώσει την ευκαιρία σε μεγαλύτερο αριθμό νέων που προέρχονται από την εργατική τάξη και τα φτωχά στρώματα του λαού για ανώτερες σπουδές. Η ανεργία των νέων επιστημόνων είναι η εκφραση ενός μέρους του πιο γενικού προβλήματος της ανεργίας αποτελεσμα της δομικής κρίσης που αντιμετωπίζει σήμερα ο καπιταλισμός. Αφού δέχεται λοιπόν η ηγεσία του φοιτητικού κινήματος την αστική τάξη νάχει

ηγετικό ρόλο και επειδή τα φοιτητικά προβλήματα είναι μια ειδική έκφραση της αδυναμίας και της κρίσης που περνά η αστική τάξη, σαν φυσικό επακόλουθο έρχεται και η υποχώρηση της μπροστά στα φοιτητικά προβλήματα.

Είναι με βάση την πιο πάνω προσέγγιση που πρέπει να εξηγήσουμε και την στάση της ηγεσίας των σπουδαστών της παιδαγωγικής Ακαδημίας στην αρχή της φετινής ακαδημαϊκής χρονιάς.

Η αποχή από τα μαθήματα για διαμαρτυρία ενάντια στους φοιτητές, στην δημιουργία ειδικών κριτηρίων για 4 φοιτητές με προβλήματα υγείας την ίδια στιγμή που η ίδρυση πανεπιστημίου και το πρόβλημα της ανεργίας των νέων επιστημόνων γίνονται ολοένα και πιο κατά. Είναι αποτέλεσμα της αποδοχής του καπιταλισμού και κατά συνέπεια των αδιεξόδων-του. Οι σπουδαστές της Π.Α.Κ. αντί να συγκρουστούν με τους συμφοιτητές τους θα μπορούσαν να ζητήσουν μείωση του αριθμού μαθητών κατά τάξη για να μειωθεί το πρόβλημα της ανεργίας στον κλάδο τους και την επέκταση των δραστηριοτήτων της σχολής-τους ώστε να απορροφά περισσότερους φοιτητές. Θα μπορούσαν επίσης να απαιτήσουν αποφοροδοτική συμμετοχή στις εισδοχές προσλήψεων, προίβασμού, μεταθέσεις, για πάταξη της ευνοιοκρατίας.

Η πιο πάνω αδυναμία της ηγεσίας του φοιτητικού κινήματος βοήθησε την αντίδραση που αφού φέρεσε το δημοκρατικό της προσώπιο οργανώνεται και μεγαλώνει την επιρροή-της μέσα στις φοιτητικές μάζες. Σ' αυτό βοήθησε και η πιο γενική πολιτική κατάσταση μετά το '74 όπου λόγω της αποτυχίας της Αριστεράς να δώσει μια ταξική προσέγγιση στο κυπριακό είχαμε μια ανασύνταξη της Δεξιάς.

Τα Συμφέροντα όμως των φοιτητών είναι άμεσα επηρεασμένα από την ταξική υφή της κοινωνίας. Με την αύξηση των φοιτητών με την αδυναμία του καπιταλισμού να λύσει το πρόβλημα της ανεργίας, τα συμφέροντα των φοιτητών ολοένα και περισσότερο ταυτίζονται με τα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Η ηγεσία των φοιτητών έχει χρέος να αναλάβει τις ευθύνες της να τοποθετήσει τα φοιτητικά προβλήματα στην ταξική τους βάση και να προχωρήσει στη λύση τους σε συνεργασία με το εργατικό κίνημα. Το μόνο κίνημα που έχει την δύναμη να κτυπήσει οριστικά τον καπιταλισμό και τα προβλήματα που δημιουργεί.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ

Απειλείται η βιωσιμότητα της Τουριστικής Βιομηχανίας

Η αναρχία και η έλλειψη προγραμματισμού που επικρατεί στην ανάπτυξη των ξενοδοχειακών συγκροτημάτων τα τελευταία χρόνια απειλεί να συντρίψει την τουριστική βιομηχανία προκαλώντας σοβαρές επιπτώσεις στην Κυπριακή οικονομία γενικότερα.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η τουριστική Βιομηχανία είναι τα σοβαρότερα από την εποχή που δημιουργήθηκε κι αυτά παρα την αύξηση ρεκόρ στο τουριστικό ρεύμα που ξεπέρασε φέτος τις 800.000. Τα κυριώτερα απ' αυτά τα προβλήματα είναι, η πτωτική τάση που παρατηρείται στην πληρότητα των ξενοδοχείων, η ανεξέλεγκτη αύξηση των κλινών, η παρουσία 17 χιλ. «παρανομών» τουριστικών καταλυμάτων και το συνεχώς ανερχόμενο λειτουργικό κόστος των ξενοδοχείων λόγω των τελευταίων φορολογιών στο ρεύμα, τηλέφωνο, ποτά, κλπ.

Η στροφή των κεφαλαιοκρατών προς το εύκολο κέρδος και τις αλόγιστες επενδύσεις σε ξενοδοχειακά συγκροτήματα χωρίς κανένα προγραμματισμό η έλεγχο, είχε σαν αποτέλεσμα, η αύξηση του αριθμού των κλινών να είναι σχεδόν η διπλάσια της αύξησης του τουριστικού ρεύματος. Η μέση πληρότητα που επικρατούσε στα παραθαλάσσια ξενοδοχεία και οργανωμένα διαμερίσματα το 1980 ήταν 66% σε σύγκριση με 47% το 1983 ενώ αναμένεται νέα πτώση μέσα στο 84.

Η αναρχία, η έλλειψη προγραμματισμού και η αποκέντρωση που επικρατεί με την ιδιωτική πρωτοβουλία και που η κυβέρνηση ευθαρύνει ολοένα και περισσότερο χωρίς κανένα περιορισμό η έλεγχο, έκαναν το «θαύμα» τους και στην τουριστική βιομηχανία με αποτέλεσμα τα ξενοδοχεία σήμερα να λειτουργούν κάτω του 50% των δυνατοτήτων τους.

Το πρόβλημα τη χαμηλής πληρότητας γίνεται πιο έντονο με την ύπαρξη 17 χιλ. κλινών σε «μη αδειούχα τουριστικά καταλύματα». Οι «παράνομες» αυτές κλίνες έφεραν σε ρίξη τους ξενοδόχους με τον ΚΟΤ ο οποίος θέλει να τις νομιμοποιήσει. Έτσι αρκετά εκατομμύρια λίρες που ξοδεύτηκαν για το χτίσιμο αυτών των καταλυμάτων κινδυνεύουν σήμερα να πάνε χαμένα (σε περίπτωση που δεν θα νομιμοποιηθούν) και να παραμείνουν ένα αχρηστο-νεκρο κεφάλαιο.

Ο έντονος συναγωνισμός που δέχεται σήμερα η Κύπρος από άλλες τουριστικές χώρες είναι κι' αυτός ένας πονοκέφαλος για τον Κυπριακό Τουρισμό.

Άλλη ανησυχητική τάση που παρουσιάστηκε, είναι οι περιορισμοί στις ναυλωμένες πτήσεις από Δ. Γερμανία και Ελβετία. Τα εξωτερικά τουριστικά πρακτορεία αρχίζουν ένα-ένα να δηλώνουν πως αν δεν τους δοθεί, άδεια για ναυλωμένες πτήσεις, χωρίς τους υφιστάμενους περιορισμούς, δε θα περιλάβουν την Κύπρο στο πρόγραμμα τους για το καλοκαίρι του 85. Όλες οι προσπάθειες που γίνονται από μέρους του συνδέ-

σμου ξενοδόχων για περισσότερες ναυλωμένες πτήσεις προσκρούουν στις Κυπριακές αερογραμμές που προβάλλουν το επιχείρημα ότι οι οικονομικές υποχρεώσεις που έχουν δημιουργηθεί με την αγορά των νέων αεροπλάνων δεν επιτρέπουν περισσότερες ναυλωμένες πτήσεις εκτός εκείνων της Αγγλίας.

Οι κύριοι κεφαλαιοκράτες βλέπουν όλα τα προβλήματα που αναφέρθηκαν πιο πάνω, αλλά οι αντιφάσεις της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και του καπιταλιστικού συστήματος που αντιπροσωπεύουν γενικότερα, δεν τους αφήνουν και πολλά περιθώρια για λύση των προβλημάτων.

Ο Τουρισμός της Κύπρου αναμφισβήτητα θα επηρεαστεί από τη Διεθνή οικονομική κρίση, από την υποτίμηση των νομισμάτων ανταγωνιστικών χωρών, αλλά και από την υποτίμηση των νομισμάτων χωρών που στέλλουν στην Κύπρο ένα μεγάλο ποσοστό τουριστών.

Η πρόσφατη πτώχευση του Σουηδικού τουριστικού οργανισμού - μεγαθηρίου «ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΡΕΣΟΡ» που κόστισε άμεσα £100,000 στους κύριους ξενοδόχους είναι ένα μικρό μόνο δείγμα του τι έρχεται με την νέα κρίση του καπιταλισμού που αναμένεται μέσα στο 85-αρχές 86.

Όσον καιρο η τουριστική βιομηχανία ήταν πηγή εύκολου και γρήγορου κέρδους οι κεφαλαιοκράτες επιδόθηκαν σ' αυτό με μανία κι αφήθηκαν ανεύχλητοι από την κυβέρνηση στο έργο τους χωρίς κανένα προγραμματισμό και χωρίς ένα γενικότερο οικονομικό πλάνο.

Έτσι ο τουρισμός έγινε η ραχοκοκκαλιά της κυπριακής οικονομίας. Μια ραχοκοκκαλιά όμως ευθραστή κι αναξιόπιστη. Ας φανταστούμε εξ' άλλου τι επιπτώσεις θα είχε στην τουριστική βιομηχανία και κατ' επέχταση σ' ολόκληρη την κυπριακή οικονομία μια πολεμική ένταση στην Κύπρο. Οι Τουρίστες θα εξαφανίζονταν. Ολόκληρες περιουσίες, ολόκληρη ανθρώπινη ενέργεια δουλειας, πόροι θα τινάζονταν στον αέρα από τη μια στιγμή στην άλλη.

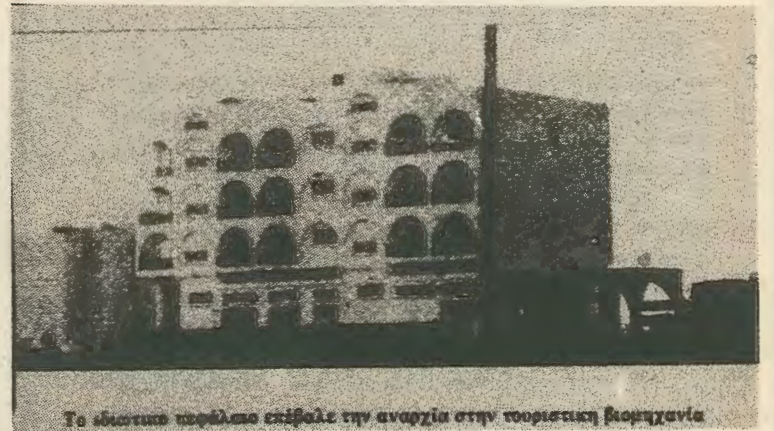
Βέβαια η τουριστική βιομηχανία κινδυνεύει να καταστραφεί από την ίδια την ανεξέλεγκτη ανάπτυξη της - όπου οι τουρίστες φεύγουν από το μπλετον αρμέ γυρεύοντας τη φύση και καταλήγουν σε ατέλειωτες ταιμεντένιες σειρές που κρύβουν τον ήλιο και ρουφούν την άμμο.

Μόνο εκτεταμένες κρατικοποιήσεις των ξενοδοχειακών συγκροτημάτων και ένας σωστός προγραμματισμός από μέρους της Κυβέρνησης θα μπορούσαν να χαλιναγωγήσουν την αναρχία που επέβαλε στην Τουριστική βιομηχανία το ιδιωτικό κεφάλαιο. Μόνο έτσι θα λυθούν τα σημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Κυπρια-

κός Τουρισμός και θα αποφευχθούν ένα σωρό άλλα μελλοντικά προβλήματα που θα δημιουργηθούν από την αλαζονία της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Τέλος ένα γενικότερο σχεδιασμό της οικονομίας που μπορεί να γίνει κατορθωτός μόνο μέσα από την κρατικοποίηση - εργατικό έλεγχο των βασικών τομέων της οικονομίας η τουριστική βιομηχανία θα βρει τη θέση που της αρμόζει στην οικονομία ούτε δυσανάλογη, ούτε υποτιμημένη και θα προσφέρει αποδοτικά σ' όλους - τουρίστες και εργάτες που την δουλεύουν.

Μάριος

Το ιδιωτικό κεφάλαιο επέβαλε την αναρχία στην τουριστική βιομηχανία

Ξενοδοχοϋπάλληλοι μιλούν στην Εκφραση

Θ.Κ. Ξενοδοχοϋπάλληλος Λ/κα

«Πιστεύω ότι σημαντικό ρόλο για την προώθηση της τουριστικής βιομηχανίας θα έπρεπε να διαδραματίζει το κράτος. Δυστυχώς στη Κύπρο κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει με αποτέλεσμα ενώ παρατηρείται μια σχετική αύξηση καθόδου των τουριστών κάθε χρόνο από την άλλη τα προβλήματα μας αυξάνονται. Η απουσία κεντρικού προγραμματισμού έχει σαν αποτέλεσμα να εμφανίζονται νέα ξενοδοχειακά συγκροτήματα πολύ περισσότερα από τις πραγματικές ανάγκες. Αυτό είναι που δημιουργεί μια σχετική ανεργία στο δικό μας το επάγγελμα και ταυτόχρονο κτύπημα του μισθού μας.

Σχετικό μ' αυτό είναι και η ύπαρξη των λεγόμενων «πειρατικών ξενοδοχείων», διαμερίσματα δηλαδή που ενοικιάζονται σε τουρίστες ενώ είναι προορισμένα για εξυπηρέτηση άλλων ενοικιαστικών αναγκών. Εδώ φέρει τεράστιες ευθύνες ο ΚΟΤ που θα πρέπει να πατάξει αυτό το φαινόμενο.

Πολλά ξενοδοχεία δεν πληρούν τους απαραίτητους όρους λειτουργίας. Ο ξενοδόχος προσπαθεί με λίγα λεφτά να φτιάξει μεγάλη δουλειά και έτσι βλέπουμε ξενοδοχεία που δεν έχουν πλήρη εξοπλισμό. Το γεγονός αυτό μαζί με τις ανεξέλεγκτες τιμές (κάθε ξενοδοχείο και διαφορετική τιμή σε φαγητά και ποτά κυρίως) είναι κάτι που απωθά τους

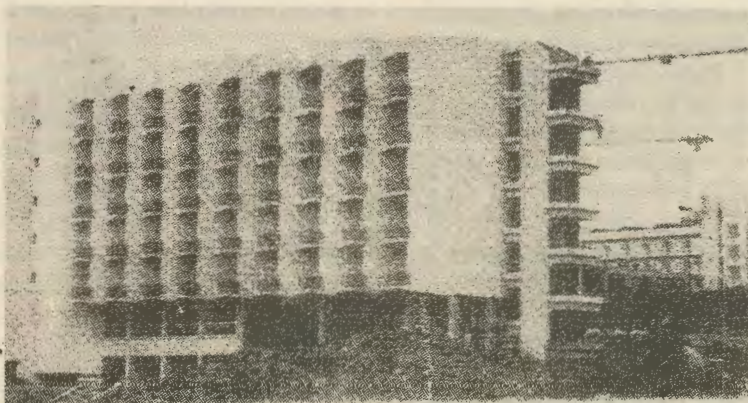
Κ.Κ. — γκαρσόνι σε εστιατόριο στη Λάρνακα

— Όταν παίρνεις ένα σκέττο μεροκάματο δεν τα βγάζεις πέρα. Μέχρι πρόσφατα τελειώνα απ' εδώ και δουλεύα άλλες οκτώ ώρες σε κάποιο άλλο εστιατόριο. Οι ανάγκες μου ήταν τέτοιες που δεν μπορούσα να κάμω διαφορετικά.

— Στη δουλειά μας, εμείς τα γκαρσόνια δεν αναπτύσσουμε καμιά πρωτοβουλία, εκτελούμε απλώς τις διαταγές κάποιων άλλων. Τα μοναδικά κριτήρια αξιολόγησης μας είναι ο βαθμός και ο τρόπος υπακοής μας σ' αυτές τις διαταγές. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα ο ένας συνάδελφος να προσπαθεί να φανεί καλύτερος στη δουλειά του από τον άλλο χρησιμοποιώντας αθέμιτα μέσα όπως είναι οι αναφορές στην εργοδοσία για τις κινήσεις και τον τρόπο δουλειάς ενός άλλου συναδέλφου. Είναι το λεγόμενο «κάρφωμα» δηλαδή.

— Δουλεύουμε σαν ρομπότ — σαν κουρδισμένες μηχανές. Έτσι είτε έχουμε καλή διάθεση είτε όχι, είμαστε αναγκασμένοι πάντα να χαμογελούμε και να υποκλινόμαστε. Βλέπετε πρέπει να καλοκρατούμε τους τουρίστες.

— Δεν μπορούμε να πούμε ότι υπάρχει κρίση στο επάγγελμα μας από άποψη εξεύρεσης εργασίας. Πρέπει όμως να πούμε πως αν συνεχιστεί η αλόγιστη και απρογραμμάτιστη ανέγερση ξενοδοχείων τότε σίγουρα η τουριστική βιομηχανία της Κύπρου θα αντιμετωπίσει πολλά προβλήματα. Ήδη αυτό άρχισε να γίνεται φανερό την τελευταία περίοδο.

Ε.Μ.Ε.: Μετα τις Ε.Χ.Β. - Τσιμεντοποιία ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΧΙΤΑΤΣΙ

Προβλήματα απασχόλησης του προσωπικού της κοινοποίησε προς τα αρμόδια τμήματα της Κυβέρνησης και στους εκπροσώπους των συντεχνιών η εταιρεία HITACHI HELLENIC που κυριώτερος μέτοχος της είναι η ΕΜΕ.

Ακόμη κοινοποίησε στες συντεχνίες ότι θα απολυθούν 14 υπάλληλοι από τους 45 μέχρι το τέλος Οκτωβρίου.

Η περίπτωση της HITACHI HELLENIC είναι η «κλασική» περίπτωση της χρεωκοπίας και του κακού προγραμματισμού που παρατηρήθηκε σε όλες σχεδόν τις εταιρείες της ΕΜΕ με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα τις Χημικές βιομηχανίες όπου περισσότερα απ' 30 εκατομμύρια λίρες κινδυνεύουν να γίνουν παλιοσίδηρα με το κλείσιμο του εργοστασίου και την απόλυση όλων των εργαζομένων.

Η HITACHI HELLENIC μέχρι σήμερα δούλευε αποκλειστικά με προσφορές από την CYTA και ασχολείτο με την κατασκευή τηλεπικοινωνιακών προϊόντων για τις ανάγκες της CYTA και ελάχιστες εξαγωγές στην Ελλάδα.

Αν και η HITACHI HELLENIC είχε ιδρυθεί για να καλύπτει τις ανάγκες της CYTA και να είναι έτσι μονοπώλιο οι «εμπειρογνώμονες» της ΕΜΕ στις μελέτες τους αποφάσισαν να λειτουργεί μόνο για τηλεπικοινωνιακά συστήματα και για τίποτε άλλο.

Έτσι ο μοναδικός αγοραστής των προϊόντων της ήταν η CYTA και η ζώη και το μέλλον της εξαρτώταν αποκλειστικά από τις ανάγκες της.

Έτσι στην τελεφαία προσφορά που έδωσε η διοίκηση της CYTA για αγορά τηλεπικοινωνιακού υλικού η προσφορά της HITACHI HELLENIC ήταν πολύ πιο ψηλή από την προσφορά Ιταλικής Εταιρείας (που τελικά η παρεχωρήθη η προσφορά). Μπροστά στο κλείσιμο της μοναδικής αγοράς η διεύθυνση της HITACHI HELLENIC έμεινε μετέωρη και το πρώτο πράγμα που σκέφτηκε ήταν οι απολύσεις του προσωπικού της.

Δεν μελέτησαν καθόλου το ενδεχόμενο κατασκευής νέων προϊόντων για να μπορούν έτσι να επιβιώσουν αν δεν κατοχυρωθεί όποια δήποτε προσφορά κοντά της.

Για την ψηλή προσφορά της HITACHI HELLENIC δεν πρέπει να την γυρεύουμε στα εργατικά μεροκάματα που είναι πολύ χαμηλά αλλά στα κέρδη που ήθελε να βγάλει πρώτα η πολυεθνική της HITACHI από τα εξαρτήματα της και ύστερα τα κέρδη που έπρεπε να βγάλει και η διεύθυνση της ΕΜΕ. Πρέπει επίσης να τη γυρέψουμε στην κακοδιαχείριση και την έλειψη ελέγχου σ' ολόκληρο το γιγάντιο συγκρότημα της ΕΜΕ.

Το θέμα της HITACHI HELLENIC και μαζί με αυτό το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι εργαζόμενοι στη εταιρεία δεν πρέπει να το δούμε ξεκομμένο από το υπόλοιπο συγκρότημα της ΕΜΕ.

Ολόκληρο το συγκρότημα της ΕΜΕ αντιμετωπίζει

προβλήματα και οι εργάτες είτε απολύθηκαν είτε ζουν με αβέβαιο το μέλλον της δουλειάς τους.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΟΣ. Η πρωτοβουλία που ξεκίνησε για να οργανωθούν όλοι οι υπάλληλοι της εμε και απολυμένοι και μη και να πάρουν την τύχη τους στα χέρια τους πρέπει να δυναμώσει και να ξεκινήσει δυναμικά.

Μέσα στη σύγχυση που έχουν οι «εγκέφαλοι» της διοίκησης της ΕΜΕ και στα αδιέξοδα που βρίσκονται για εξεύρεση αγορών μόνο οι εργάτες ενωμένοι μπορούν να ξεκαθαρίσουν και να στηρίξουν το συγκρότημα που ανήκει σε όλους μας.

Μόνο κάτω από την κρατικοποίηση και τον εργατικό έλεγχο του συγκροτήματος της ΕΜΕ θα μπορέσουν οι εργάτες να βγάλουν στην επιφάνεια τα σκάνδαλα, την κακοδιαχείριση, τον κακό προγραμματισμό των «αφεντικών» της ΕΜΕ, και να βάλουν όλο το συγκρότημα σε μια

Από παληότερες κινητοποιήσεις στη Χιτάτσι.

υγιή βάση.

Μόνο έτσι θα ξέρουν ότι θα σταματήσουν οι απολύσεις και με λιγότερες ώρες εργασίας με το ίδιο μεροκάματο θα μπορέσουν έτσι να επιστρέψουν στες δουλειές τους όλοι οι απολυμένοι.

Με την κρατικοποίηση και τον εργατικό έλεγχο οι

εργαζόμενοι στη HITACHI HELLENIC θα μπορέσουν να βάζουν μπροστά το σχέδιο και το πρόγραμμα για την κατασκευή νέων προϊόντων με λιγότερο κόστος παραγωγής γιατί δεν θα υπάρχει η κακοδιαχείριση και ο κακός προγραμματισμός της γραφειοκρατίας.

Θα μπορέσουν να σπάσουν τα διπλά κέρδη και της πολυεθνικής HITACHI και της «Εθνικής Καπιταλιστικής» ΕΜΕ για να μπορέσει έτσι να προστατευτεί το εργοστάσιο και να μπει και ολόκληρο το συγκρότημα στην υπηρεσία του κοινωνικού συνόλου.

Αχιλλέας

Πρόβα τζενεράλε οι ημικρατικοί

Η Κυβερνητική πλευρά, μετά την εξουσιοδότηση των εργαζομένων στη CYTA προς την συντεχνία τους να κινηθεί με δυναμικά μέτρα στη διεκδίκηση των αιτημάτων τους, είναι αποφασισμένη να κρατήσει σκληρή στάση. Αφτή την στάση την εφαρμόζει η Κυβέρνηση από το τέλος του '83 που αρνείται να υπογράψει νέες συλλογικές συμβάσεις.

Αφτή την πολιτική της Κυβέρνησης μπορούμε να τη δούμε μέσα στες οδηγίες — πιέσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που έστειλε στη Κυβέρνηση, για περισυλλογή του Δημοσιονομικού Ελλείμματος σαν προϋπόθεση για την παροχή νέων Δανείων.

Έτσι από το Φρεβάρη του '84 ο Υπουργός Οικονομικών σεμνημόνιο του κάλεσε τις αρμόδιες επιτροπές να παγοποιήσουν τους μισθούς με την δικαιολογία ότι οι μισθοί στους ημικρατικούς είναι πολύ ψηλοί και τυχόν παραπέρα αφξήσεις θα έχουν επιζήμια επίπτωση στην Εθνική οικονομία.

Το ίδιο ανήσυχος είναι και οι εργοδότες που φοβούνται ότι αν κερδίσουν οι ημικρατικοί αφτή την μάχη θα επεκταθούν και οι διεκδικήσεις και στον ιδιωτικό τομέα.

Έτσι η πρόβα τζενεράλε που θα δείξει τη δύναμη της κάθε μιας πλευράς ξεκινά μέσα από την μάχη που αρχίζει με τους εργαζομένους στη CYTA. Αν καταφέρουν η Κυβέρνηση και οι εργοδότες να περάσουν την τακτική τους τότε θα είναι σίγουροι ότι θα καταφέρουν να κτυπήσουν και τους υπόλοιπους ημικρατικούς οργανισμούς, και στη συνέχεια να καθλώσουν τις διεκδικήσεις στον

ιδιωτικό τομέα.

Το θλιβερό είναι ότι ακόμα και η ΠΕΟ από το στόμα της «Χαραυγής» προσπαθεί να περάσει την διάσπαση μέσα στο εργατικό κίνημα ξεθάβοντας το παλιό της δόγμα για τους μισθούς και χαμηλόμισθους, πέφτοντας έτσι στη παγίδα της κυβέρνησης και των εργοδοτών.

Τα Δημοσιονομικά ελλείμματα δεν είναι αποτέλεσμα των ψηλών μισθών στο ημικρατικό και δημόσιο τομέα αλλά είναι αποτέλεσμα της παγκόσμιας κρίσης του συστήματος που μέσα σαφτή δεν βρίσκουν διέξοδο οι αστοί, και από την άλλη τα υπερκέρδη του κεφαλαίου και τα σκάνδαλα και οι ατασθαλίες που η Κυβέρνηση καλύπτει π.χ. Συνεργατισμός, ΞΕΚΤΕ, ΕΜΕ κλπ. κλπ.

Στην περίοδο άνθησης του καπιταλισμού η Κυβέρνηση με την παραμικρή πίεση από μέρους των συντεχνιών έδινε τα αιτήματα που ζητούσαν οι εργαζόμενοι οδηγώντας-τα σαφτό το ύψος. Στον ιδιωτικό τομέα όμως ακόμα και σε ανάκαμψη τα αιτήματα περιορίζονταν στο ύψος της παραγωγικότητας για το καλό της «Εθνικής Οικονομίας».

Η ουσία δεν είναι να χαμηλώσουν και να παγοποιηθούν οι μισθοί στους ψηλόμισθους για να τους φτάσουν οι χαμηλόμισθοι αλλά οι συντεχνίες να παλαίσουν για το καλύτερο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα.

Όσον αφορά την κάλυψη του Δημοσιονομικού ελλείμματος ας κτυπήσουν οι συνδικαλιστές ηγέτες τους κεφαλαιοκράτες που με την φοροδιαφυγή και τις κομπίνες τους στερούν από την κυβέρνηση τεράστια ποσά

και επενδύσεις στην Ελβετία ας σταματήσει τις «επενδύσεις» στην Ελβετία ή στη γη και την εύκολη κερδοσκοπία

Οι αστοί όμως πρέπει να το γνωρίζουν πολύ καλά οι ηγέτες των συντεχνιών δεν είναι διατεθειμένοι να χάσουν ούτε το ελάχιστο από τα κέρδη τους, γιαφτό και προτιμούν την έφκολη λύση του κτυπήματος στους μισθούς.

Αν σήμερα διασπαστή το εργατικό κίνημα στους υψηλόμισθους και τους χαμηλόμισθους θάναι μια έφκολη λεία για τα δόντια των κεφαλαιοκρατών. Θα κτυπηθούν αμείλικτα οι κατακτήσεις των εργαζομένων μέσα στην κρίση του συστήματος.

Με την διάσπαση του κινήματος θα είναι πιο έφκολο για τα αφεντικά να τσακίζουν ένα-ένα τους διάφορους τομείς των εργαζομένων. Αν σήμερα ηττηθούν οι εργαζόμενοι στη CYTA θα ακολουθήσουν μετά οι υπόλοιποι ημικρατικοί οργανισμοί άβριο θα συνεχίσουν την επίθεση και στον ιδιωτικό

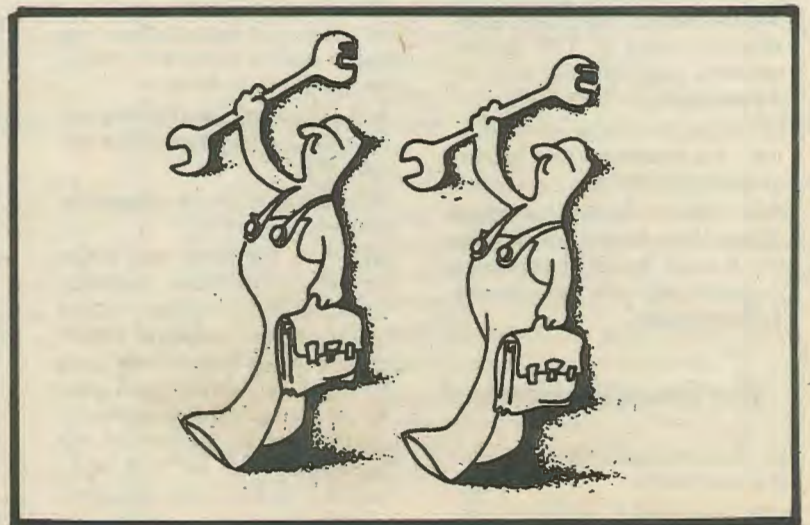
τομέα.

Μέσα στη πάλη που θα κάνουν οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα ενάντια στο κεφάλαιο οι εργαζόμενοι στες ημικρατικές υπηρεσίες θα είναι μια μεγάλη δύναμη συμπαράστασης στο πλευρό τους.

Διασπώντας όμως σήμερα το εργατικό κίνημα άβριο θα είναι πολύ αργά για να προτάξει οποιάδήποτε ενωμένη αντίσταση στες επιθέσεις των αστών και ακόμη για να μπορέσει να περάσει στην αντεπίθεση για ένα καλύτερο βιοτικό επίπεδο.

Η δημοκρατία ενός δημοκρατικού συνδικαλιστικού Κογκρέσσου οπλισμένου με ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα διεκδικήσεων που θα περνούν μέσα από την κρατικοποίηση-εργατικό έλεγχο των βασικών τομέων της οικονομίας είναι η μόνη εγγύηση για αντιμετώπιση της επίθεσης του κεφαλαίου και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου για την επιτυχία αυτού του αγώνα.

Αχιλλέας

Μουσα και Μουσταφά μιλούν στη Σ. Έκφραση

Ερ. Μετά την καταγγελία της παράδοσης του Μούσα ο Κυβερνητικός εκπρόσωπος δήλωσε ότι διευκολύνθηκε η μετάβαση του στην γενέτειρα του Αμμόχωστο όπου κατοικούν οι γονείς του ποιές ήταν ακριβώς οι συνθήκες σύλληψης και μεταφοράς σας στο βορρά;

Απ. Πλήρη στοιχεία για αυτά με λεπτομέρειες και ονόματα ή περιγραφές των ενόχων δώσαμε στην κατάθεση μας στη Γεν. Εισαγγελέα και περιμένουμε τα αποτελέσματα της έρευνας της και τις ενέργειες που θα κάνει για καταδίκη των ενόχων.

Αυτό που έχουμε να πούμε εδώ είναι να μας εξηγήσουν τους λόγους που μας έκλεισαν στα κελιά και παρ' όλες τις διαμαρτυρίες μας μας παρέδωσαν στο βορρά χωρίς να μας επιτρέψουν ούτε ένα τηλεφώνημα στο δικηγόρο μας ή σε φίλους μας.

Η συμπαιγνία των αστών

Ερ. Πολύς κόσμος το βρίσκει δύσκολο να πιστέψει πως οι Ε/Κυπριακές αρχές, που δεν χάνουν ευκαιρία να καταδικάσουν το κράτος Ντενκτάς και τα στρατεύματα κατοχής, συνεργάζονται μαζί τους παραδίδοντας Τ/Κύπριους στο Βόρρα. Εσείς που ζήσατε από κοντά αυτή την εμπειρία τι λέτε για όλα αυτά;

Απ. Η Ε/Κυπριακή αστυνομία μας πήγε κατευθείαν στο Γερόλακκο σε check point όπου γίνονται συχνά οι παραδώσεις στο βορρά. Τα φυλάκια εκεί τα επανδρώνουν Τούρκοι φρουροί και όχι Τ/κύπριοι. Με λίγα λόγια το φυλάκιο ελέγχεται από αυτούς που η Ε/Κ κυβέρνηση αποκαλεί στρατεύματα κατοχής όμως όταν μας παραδώνουν αυτοί δεν έχει κανένα πρόβλημα να συνεργαστεί μαζί τους.

Μόλις κατεβήκαμε από το αστυνομικό αυτοκίνητο και προχωρήσαμε προς το φυλάκιο βρίσκονταν εκεί Τ/Κ αστυνομικοί που μας περίμεναν. Οι Τ/Κ αστυνομικοί χαιρέτησαν εγκάρδια τους Ε/Κ συναδέλφους τους.

(Μουσταφά) Ο Μουσα κι εγώ είμαστε δεμένοι μαζί με ένα ζευγάρι κελεπσιέδες (χειροπέδες, Σ.Ε.) Μας έσπρωξαν κοντά στο check-point, μας ξεκλίδωσαν τους κελεπσιέδες και μόνο όταν βεβαιώθηκαν πως μας κρατούσαν καλά οι Τ/Κ αστυνομικοί μας άφησαν οι Ε/Κ αστυνομικοί.

Ερ. Πλήρης η «συνεργασία» δηλαδή των... δύο κοινοτήτων όταν πρόκειται για τέια πράγματα.

Απ. Ναι πλήρης. Ακόμα όμως τζιαι δαμαί χρειάζεται να βκουν οι Ε/Κυπριακές χειροπέδες και να μπουν Τ/Κυπριακές.

Θα ξαναβρεθούμε

Ερ. Δεν διαμαρτυρηθήκατε όταν σας παραδώναν;

Απ. (Μουσα) Εγώ σε μια στι-

γη έχασα τη ψυχραιμία μου και άρχισα να φωνάζω στην αστυνομία: «Ευχαριστούμε για την Ελληνο-Τουρκική φιλία, και για τη φιλοξενία σας, είσαστεν εγκληματίες, θα ξαναβρεθούμε τζιαι θα το πληρώσετε».

Φώναξα αυτά κι άλλα πολλά που δεν θυμούμαι και μου τα θυμίζει ο Μουσταφά. Σ' αυτή τη φάση έτρεξε και Τ/Κ αξιωματικός να «βοηθήσει». Μου τράβηξε πάνω το πουκάμισο και μιλώντας άπαιστα Ελληνικά με ρωτούσε ειρωνικά και χαμογελώντας -αν με βασάνισαν οι Έλληνες. Σκοπος του να τραβήξει την προσοχή μου για να πάω να φωνάζω.

Ερ. Οι Οηέδες πως συμπεριφέρθηκαν;

Απ. (Μουσα) Σε μια στιγμή στράφηκα στον άνθρωπο της Ουνφικυπ κι άρχισα να φωνάζω: «Θα τα πούμε στα Ηνωμένα Έθνη» Αυτός άσπρισε, κοκκίνησε τζιαι έμεινε τζιαι τζι' εθώρεν.

Ερ. Γιατί δεν ετρέξετε να μπειτε στο αυτοκίνητο των Οηέδων και να ζητήσετε προστασία;

Απ. Αυτό είναι πολύ δύσκολο. Στο check-point πρέπει νάσαι προσεχτικός γιατί οι τούρκοι φρουροί είχαν στραμμένα τα όπλα πάνω μας τζιαι μπορεί να μας επαιζαν.

Συνεργασία να μα ο καθ' ένας

τη δουλειά του

Ερ. Μάθατε αν γίνονται συχνά τέτοιες παραδώσεις στο βορρά;

Απ. Καμμία βδομάδα πριν από μας παράδωσαν άλλους 3 Τ/Κύπριους. Εδώ ά σου πω και μιαν ιστορίαν που μας διηγήθηκαν στις φυλακές που ήμαστε. Την ώρα που τους επαραδώναν φάνηκε ένας Τ/Κύπριος με βίντεο να προσπαθει να πιάσει τη σκηνή. Η Ελληνική αστυνομία μόλις κατάλαβε τι γίνεται προσπάθησε ο αστυνομικός να κρυφτεί τραβώντας πίσω τον Τ/Κύπριο και έσκυψε για να κρυφτεί πίσω του. Την ίδια στιγμή η Τ/Κ αστυνομία τον άρπαξε από το άλλο χέρι για να τον τραβήξει στα σύνορα της. Μετα άρχισαν οι Έλληνες να διαμαρτύρονται επέμβηκαν οι Οηέδες και σταμάτησε η βιντεογράφιση.

Ερ. Πόσοι Τ/Κ παραδώθηκαν στο Βορρά κατά τη διάρκεια της παραμονής σας στις φυλακές;

Απ. (Μουσα) Εγώ έμεινα μέσα γύρω στον ένα μήνα και είδα 12.

Ερ. Δηλαδή πρόκειται για μεγάλης κλίμακας επιχείρηση;

Απ. Ναι. Φαίνεται πως η Κυπριακή αστυνομία ανάλαβε να εφαρμόσει τη διχοτομική πολιτική του Ντενκτάς και να στείλει σιγα-σιγα όλους τους Τ/Κύπριους στο βορρά. Αυτά λέγονται κι από αστυνομικούς στις φυλακές. Ο Μπαύρακ, και οι Τ/Κ εφημερίδες μιλούν για «αμοιβαίες διευθετήσεις» και μυστι-

κές συμφωνίες.

«Τι θα κάμω ποδα;»

Στο μεταξύ αυτή η πολιτική δημιουργεί μεγάλα προβλήματα στους Τ/Κ. Την 3η μέρα που είμαστε στη φυλακή ήρθαν ακόμα 3 Τ/Κ που στάληκαν από τα Νότια. Τους ξέραμε - ήταν από τη Λεμεσό. Ο ένας - ο Ναφι Ερτογαν, 32 χρόνων - είχε κυπριακό διαβατήριο. Ήξεσε σχεδόν όλη του τη ζωή στο Νότο. Όπως μου είπε, «αναγιωθήκαμε ποτζιει, δεν είχα κανένα στον κόσμο, τι θα κάμω ποδα».

Την ίδια ερώτηση έκαμε και στους αστυνομικούς όταν τον πήραν στο βορρά. Ο δικαστής όταν τον πήγαν για 8μερη κράτηση κι όταν του έδειξαν τη σημαία του κράτους Ντενκτάς την πήρε για τη σημαία της ερυθράς ημισελίνου είπε:

«Γιατί τον εφέρετε μπροστά μου; Βκάρτε τον έξω. Εν τον ηξέρουμε. Ούτε φάκελλον για λλόου του εν έχουμε!»

Ερ. Στη φυλακή πως περάσατε;

Απ. Πρώτα μας πήγαν στον αστυνομικό σταθμό του Σαράγιονου στην βορεία Λευκωσία (πρώην πλατεία Βικτωρίας). Μας πήραν λεφτά, ρολόγια, ζώνη και μας έκλεισαν στο κελλί. Ήταν γεμάτο κατσαρίδες ποντικούς τζιαι κορκοούς. Δεν μπορούσαμε ούτε να κάτσουμε ούτε να κοιμηθούμε. Φώτα δεν υπήρχαν.

Τα φαγητά δεν τρώγονταν. Ήταν κυρίως πιλάφι σκέττο κακομαγειρευμένο και κακής ποιότητας μαζί με ψωμί.

Πολλές φορές μας άφηναν χωρίς τσιγάρα και νερό.

Δυο-τρεις φορές κάναμε απεργία πείνας για να μας φέρουν το δικηγόρο μας ή για νερό, τσιγάρα κλπ.

(Μουσταφά) Τις τρεις πρώτες μέρες δεν έφαγα τίποτα. Την τρίτη μέρα πήγαμε στην τραπέζα για τσιγάρο και λιποθύμησα.

«Θα σε πάμε στο Δίκωμο

να σε σκοτώσουμε»

Ερ. Σας έκαναν ανακρίσεις;

Απ. (Μουσταφά) Εμένα όχι πολλές. Δε χωρούσε άλλα ο φάκελος μου. Είχα λάβει μέρος στις απεργίες του 78 στη CYPROVEX (συσχευαστήρια φρούτων Σ.Ε.) όχι σαν εργάτης αλλά για αλληλεγγύη σαν ηγετικό στέλεχος της Νεολαίας του CTP (του αριστερού Τουρκικού Ρεπουβλικάνικου κόμματος με ηγέτη τον Οζγκιούρ Σ.Ε.) Επίσης γράψαμε παληά στον τοίχο, «ΝΑΤΟ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ» και έφαγα 50,000 τουρκικές λίρες (£100 περίπου Σ.Ε.) εγγύηση να μη το επαναλάβω.

Δεν απαντούσα τις ερωτήσεις της ΚΥΠ και μου παν

πως θα με πήγαιναν στα βουτά του Δικώμου να με σκοτώσουν.

(Μούσσα) Εμένα με ανάκριναν για ώρες. Από τις πρώτες ερωτήσεις ήταν φανερό πως ήθελαν να μου φύγει καμιά λέξη για να με βγάλουν πράχτορα των Ελλήνων. Είπαν πολλά ψέματα ότι οι άλλοι Τ/Κ που παραδώθηκαν είχαν στοιχεία ότι είμαι πράχτορας. Αυτά «για να με πιάσουν μέσα».

Οι ανακρίσεις άρχισαν με το φυλλάδιο που βγάλαμε στο Νότο το 83. Μου είπαν:

«Δεν ήταν εναντίον των Ε/Κ αριστερών κομμάτων;» Εγώ άρχισα να υποστηρίζω τα αριστερά κόμματα. Μετά μου πρότειναν να βγω στην Τ/Κ τηλεόραση και να αποδείξω με βάση το φυλλάδιο μας ότι τα Ε/Κ αριστερά κόμματα είναι μόνο λόγια. Εγώ τους είπα:

«Αν θέλετε να κριτικάρουμε τα αρ. κόμματα μπορούμε να το κάνουμε. Όχι όμως με χαρτί στο χέρι που θα γράφει τι να πούμε».

Ερ. Ποια ήταν η αντίδραση του ανακριτή;

Απ. Χαμογέλασε. Κατάλαβε πως δεν περνά η πογιά του.

Οδος Καβάζογλου - Μισισούλη

Ερ. Τι άλλο σε ρώτησαν;

Απ. «Πού εμεινισκες στο Νότο;» Απάντηση στην οδό Καβάζογλου—Μισισούλη.

Ο ανακριτής που ήταν «αγωνιστής» της ΤΜΤ πετάχτηκε ίσια πάνω κι άρχισε να φωνάζει: «Έγινεται. Εν υπάρχει τέτοια οδός». Σκέφτηκα μέσα μου, τι έπαθεν πάλε τούτος. Ύστερα κατάλαβα τι είχα πει.

Ερ. Καλά, έμενες πραγματικά στη Καβάζογλου—Μισισούλη;

Απ. Ναι. Είναι μια οδός στη Λεμεσό όπου παληά το 79 έπαιρνε η ΚΥΠ τους Τ/Κ που το έσκαζαν στο Νότο.

Είσαι δηλητήριο

Ερ. Πολιτικής φύσης ερωτήσεις δεν σου έκαναν;

Απ. Ναι κριτίκαραν με μανία τα Ε/Κ αριστερά κόμματα και με ρώτησαν αν ανήκω σε κανένα απ' αυτά. Τους απάντησα πως είμαι αριστερός αλλά δεν είμαι μέλος σε κανένα. Μετά άρχισα να βάζω τις αναλύσεις της Αριστερής πτέρυγας.

Ερ. Πώς αντέδρασε;

Απ. Άρχισε να φωνάζει: «Είσαι δηλητήριο και δεν θα σου επιτρέψουμε να δηλητηριάσεις αυτή την κοινότητα. Μόλις τελειώσει αυτή η δίκη πρέπει να εξαφανιστείς!»

Ερ. Καλά, δεν φοβήθηκες; Τι κέρδιζες λέγοντας αυτά τα πράγματα;

Απ. Δεν είχαμε ελπίδες. Φοβηθήκαμε πως θα φάμε 5—6 χρόνια. Εξ άλλου ηξεραν τα

πάντα για τη δράση μου στο νότο για τις ομιλίες μου κλπ.

Αληθινή αλληλεγγυή

Ερ. Είχατε, νέα από τη καμπάνια της Αριστεράς Πτέρυγας για την απελευθέρωσή σας;

Απ. Μαθαίναμε από τις Τ/Κ εφημερίδες που έφερναν οι αστυνομικοί στη φυλακή. Για 12 περίπου μέρες είχαν συνέχεια νέα από μεταφορές των Ε/Κ εφημερίδων, για τις ανακοινώσεις της Αρ. Πτέρυγας, την καταδίκη από τη Γ.Σ.Ε.Ε. τον Ζιαρτίδη που μπήκε το θέμα στη Βουλή από τον Ομήρου κλπ. Επίσης μάθαμε για την επίσκεψη της Τζο Ρίτσαρτσον που δεν την άφησαν όμως να μας επισκεφτεί. Αγαναχτίσαμε από τα ψεύδη του Αγώνα εναντίον μας και από την ανακοίνωση του κυβ. εκπροσώπου ότι δήθεν πήγαμε με τη θέληση μας στο Βορρά.

Η καμπάνια ήταν μια αληθινή αλληλεγγύη που οδήγησε στην απελευθέρωση μας. Αλλιώς θα μας έκαναν πολλά κακά.

Ερ. Ποιές ήταν οι κατηγορίες που σας εξέθεσαν;

Απ. (Μουσταφά) (1) Η Αποκάλυψη στρατιωτικών μυστικών (δηλαδή με ρώτησαν αν είπα στο Νότο ότι έκαμα στρατό στο Πογάζι και είπα ναι και το θεώρησαν αποκάλυψη στρατιωτικών μυστικών!)

(2) Διάσχιση πρώτης κατηγορίας στρατιωτικής γραμμής.

(3) Ότι έφυγα από τα σύνορα του κράτους χωρίς άδεια. (Μούσσα) Τα ίδια συν λιποταξία από το στρατό. Δηλαδή έκαμα 27 1/2 μήνες αντί 30. Τώρα η θητεία είναι 24 μήνες και εξ άλλου ο Ντενκτάς έδωσε αμνηστία στις 15 Νοεμβρίου 1983 που ανακήρυξε το κράτος του.

Ερ. Πότε σας άφησαν ελεύθερους;

Απ. (Μουσταφά) Εμένα στις 31 Αυγούστου μετά από αίτηση του δικηγόρου μου.

(Μούσσα) Εμένα στις 19 Σεπτεμβρίου. Η διαφορά είναι γιατί λόγω του στρατού φοβούμαστε με το δικηγόρο μου ότι θα τηλεφωνούσαν στο στρατό για να με κλείσουν σε στρατιωτικές φυλακές αν ζητούσαμε να μην ανανεωθεί η κράτησή μου.

Ερ. Η δίκη για πότε ορίστηκε;

Απ. (Μούσσα) Δεν ορίστηκε δίκη γιατί δήθεν καθυστερούσαν οι φάκελλοι μας. Έτσι μας έβαλαν εγγύηση 60,000 λίρες του Μουσταφά και 50,000 εμένα πήραν το διαβατήριο του Μουσταφά —εμένα έκοψε στο Νότο στα χέρια της ΚΥΠ— και μας είπαν να παρουσιαζόμαστε 4 φορές την βδομάδα στην αστυνομία.

Ερ. Τι σημαίνει 60,000 λίρες για τα Ε/Κ δεδομένα;

Απ. 60,000 παίρνει το μήνα ένας δάσκαλος με 10—15 χρόνια υπηρεσία. Δηλαδή γύρω στις 500 λίρες Κύπρου.

Εδώ υπάρχει μια οργάνωση

Ερ. Αφού σας καταπίεζαν και σας έδιωξαν από το Νότο γιατί ήρτετε πίσω;

Απ. Εδώ είναι το σπίτι μας, οι συντρόφοι μας, είμαστε κύπριοι πολίτες. Ήρθαμε να αποκαταστήσουμε το όνομά μας να αποδείξουμε ότι δεν είμαστε πράχτορες, ούτε του Ντενκτάς στο Νότο ούτε των Ε/Κ όπως μας κατηγορήσαν στο Βορρά. Γνωρίζουμε ότι εδώ υπήρχε μια οργάνωση, η Αρ. Πτέρυγα, που θα πάλεβε για την προστασία μας, για να μπορούν να ζουν όλοι οι Τ/Κ σε συνθήκες ασφάλειας και ισότητας. Γνωρίζουμε πως υπάρχουν μαρξιστές στην Ελλάδα, τη Βρετανία και σε άλλες χώρες που θα συνέχιζαν την κινητοποίηση τους για να μην επαναληφθούν τα εγκλήματα εναντίον μας.

Πράχτορες;

Ερ. Σ' αυτούς που σας αποκαλούν πράχτορες τι έχετε να πείτε;

Απ. Δεν γίνεται να είμαστε πράχτορες και στο βορρά και στο Νότο. Να μας βάζουν φυλακή και στο Νότο και στο Βορρά. Να μας παρακολουθούν, να μας βρίζουν και να μας απειλούν και στο Νότο και στο Βορρά και να μάστε πράχτορες. Είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε οποιαδήποτε κατηγορία και να αποδείξουμε με αθωότητά μας αν η αστυνομία τολμήσει να μας παρουσιάσει στο δικαστήριο.

Ερ. Σας παρακολουθούσαν και στο Βορρά.

Απ. Ο Γιουσουφ Νταντόγαν ο Τ/Κ που αυτοκτόνησε πριν λίγες μέρες στο Νότο ήταν πράχτορας της Τ/Κ ΚΥΠ και δολοφόνος της Τ.Μ.Τ. Πριν το σκάσει στο Νότο χτύπησε και τραυμάτισε κρίσιμα ένα ανώτερο του. Ανθρώποι σαν αυτόν μας παρακολουθούσαν. Αυτός που τραυματίστηκε μας είχε πιάσει καταθέσεις.

Ερ. Πότε αποφασίσατε να έρθετε στον Νότο;

Απ. Από την πρώτη μέρα θέλαμε να φύγουμε αλλά δεν βρήκαμε την ευκαιρία.

(Μουσταφά) Εγώ περίμενα το σύντροφο μου το Μούσσα να βγει για να φύγουμε μαζί. Όταν βρήκαμε την ευκαιρία φύγαμε από σημείο που δεν υπήρχε στρατός.

Ερ. Όταν βρισκόσαστε στη φυλακή η τουρκική εφημερίδα Γκιουναιντίν δημοσίευσε συνέντευξη σας μέρος της οποίας μπήκε και στο Ε/Κ τύπο. Στο δημοσίευμα αναφερόταν πως είπατε ότι μετατραπήκατε σε όργανα

των Ε/κυπρίων και άλλα παρόμοια.

Απ. Αυτή η συνέντευξη ήταν εντελώς φτιαχτή και το ξέραμε από πριν γιατί ήταν η μόνη εφημερίδα που επέτρεψαν να μας μιλήσει. Μάλιστα μας πίεσαν να τους μιλήσουμε. Είναι φιλοχουντική εφημερίδα που υποστηρίζει το Ντενκτάς. Προηγούμενως ήρθαν στο δικαστήριο δύο δημοσιογράφοι της SOZ της αριστερής συντεχνίας των δασκάλων, και ζήτησαν να μας μιλήσουν και δεν τους επέτρεψαν.

Στην Γκιουναιντίν μιλήσαμε λίγο για την καταπίεση μας στο Νότο γιατί τα ήξεραν έτσι κι αλλιώς από το φυλλάδιο μας που τους πάσαρε η ΚΥΠ. Τα άλλα τα κατασκεύασαν για προπαγάνδα.

Οι Ε/Κ εφημερίδες δεν έπρεπε να δημοσιεύσουν χωρίς σχόλια τέτοιες ειδήσεις και μάλιστα ενώ εμείς δεν μπορούσαμε να υπερασπίσουμε τους εαυτούς μας.

Είδαμε την ακρίβεια και τη μιζέρια

Ερ. Πως βρίσκετε την κατάσταση στα βόρεια;

Απ. Στις λίγες μέρες που είμαστε ελεύθεροι με εγγύηση είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε από κοντά την κατάσταση που επικρατεί εκεί. Είδαμε την καθημερινή ζωή, την ακρίβεια και την μιζέρια. Δεν περιμέναμε να αντικρύσουμε τόσο άθλιες συνθήκες. Η κατάσταση μπορεί εύκολα να συγκριθεί με την κατάσταση στη Λατινική Αμερική. Ένας Εργάτης πρέπει να δουλέψει περίπου ενάμιση μέρα για να αγοράσει μια οκα κρέας. Τα μεροκάματα είναι 1000 — 1500 ΛΤ, για τους εργάτες και 800 — 900 ΛΤ για τις εργάτριες. Το κρέας είναι 2000 ΛΤ. Για ένα ζευγάρι παπούτσια ένας εργάτης χρειάζεται το μεροκάματο τριών ημερών. Η βενζίνη είναι 800 ΛΤ το γαλόνι και η «Κυβέρνηση» θέλει να την αυξήσει σε 1200 ΛΤ.

— Για να φας σε κέντρο διασκέδασης χρειάζεσαι 3—4 Χιλιάδες τουρκικές λίρες.

Οι δρόμοι, τα λεωφορεία, τα πάντα είναι γεμάτα Τούρκους στρατιώτες και φαντάρους. Οι φαντάρους παίρνουν γύρω στις 600 Τ. λίρες το μήνα. Οι φαντάρους όπως όλη η νεολαία δεν έχει πούποτε να πάει για να διασκεδάσει.

Όλη αυτή η κατάσταση οδήγησε στη μαζική μεταναστεύση της νεολαίας. Βλέ-

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Απρίλης 83 Τιμή 150 μιλς Φύλλο 130

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΔΙΚΑΣΕΙ ΤΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ;

Τον περασμένο μήνα τρεις Τουρκοκύπριοι που ζούσαν στις ελεύθερες περιοχές παραδόθηκαν από την Κυπριακή αστυνομία στο καθεστώς του Ντενκτάς σαν αντάλλαγμα για την απελευθέρωση τριών Ελλήνων που μείνανε από λάθος στα κατεχόμενα. Την παράδοση των Τουρκοκυπρίων επιβραβεύσαν τα Ηνωμένα Έθνη και η μασημένη «διάθεση» του Κυβερνητικού Εκπαιστικού ήταν ουσιαστικά παράδοση.

Η συμπεριφορά της Κυβέρνησης και της Αστυνομίας απέναντι στους Τουρκοκύπριους που έδωσαν τη ζωή τους για την ελευθέρωση των ελεύθερων περιοχών είναι αποτρόχαια. Είναι για πάρτι τη μορφή συστημιακής υποκρισίας να καλούν και να ξεχάσουν όσο γίνεται πιο γρήγορα. Η μόνη φορά που έδωσαν κλαίτια δημοσιότητα ήταν η περίπτωση των «κατασκόπων», σε μια έμμεση έκρηξη μισολοδοσίας «ανεκλιτότητας» παντοφλαίου δίχως καταστροφές.

Οι εγκληματίες έμειναν αδίκαστοι και χτύπησαν ξανα. Δεν πρέπει να τους επιτρέψουμε να ξαναχτυπήσουν.

πεις μόνο στρατιώτες γέροντες και μαθητες.

Ερ. Πως αντιδρούν οι μάζες σ' αυτή την κατάσταση;

Απ. Φέτος έγιναν πολλές

απεργίες. Αναμένονται νέες αντιδράσεις με τις αυξήσεις στις τιμες. Οι μάζες στρέφονται επίσης στον πολιτικό αγώνα οι ελπίζουν σε νίκη των αριστερων δυνάμεων στις ερχόμενες εκλογες.

Μια τέτοια νίκη θα 'ναι ένα τεράστιο βήμα μπροστα αλλά το εργατικό κίνημα πρέπει να προετοιμάζεται για να αντιμετωπίσει τις βίαιες αντιδράσεις των Τ/Κ αστων και της Χούντας Εβρεν.

ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Πριν την απελευθέρωση του Μούσα έφτασαν στα γραφεία μας σωρεία από ψηφίσματα και ανακοινώσεις συμπαράστασης λόγω χώρου είναι αδύνατο να τα δημοσιεύσουμε.

Δίνουμε ένα κατάλογο που είναι επιπρόσθετος από τον κατάλογο που δημοσιεύτηκε στο προ-

ηγούμενο φύλλο Γ.Σ.Ε.Ε., Δήμαρχος Αθήνας, Δ. Μπέης, Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Προσωπικού ΕΡΤ. Πανελλήνια Ομοσπονδία Λογιστών, Σύλλογος Εργαζομένων στις Α' Βοήθειες (ΚΑΒ 166), Μπέρκοσαίρ, Ένωση Αλληλεγγύης μεταξύ των λαών Ελλάδας — Τουρκίας

Ο.Τ.Ο.Ε. ΠΡΟΣΠΕΡΤ, Ένωση Ιπτάμενων Συνόδων Φροντιστών, Δήμαρχοι και δημοτικοί Σύμβουλοι και άλλοι.

Διαμαρτυρίες στον Ντενκτάς και στην κυπριακή Κυβέρνηση στάληκαν και από βουλευτικές από τις οργανώσεις νεολαίας της Βρετανίας.

Ευχαριστήριο

Ευχαριστούμε θερμά την επιτροπή συμπαράστασης για την Απελευθέρωση των Τ/Κ Αγωνιστών και τις πολιτικές οργανώσεις του ελληνικού εργατικού κινήματος κάθε εργάτη και εργάτρια κάθε δημοκράτη Έλληνα για την μέχρι τώρα ηθική και υλική συμπαράσταση τους στον αγώνα μας για τη σωτηρία του Μούσα Ονούρ.

Επίσης ευχαριστούμε ιδιαίτερα την Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας «ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ ΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ».

ΜΟΥΣΑ ΟΝΟΥΡ

συνέχεια από σελ. 1

τικού κινήματος που άρχισε με την εξαφάνιση του Μούσα Ονούρ δεν θα κινδυνεύουν μόνο οι δυο Τ/Κ αγωνιστές αλλά ολόκληρη η εργατική τάξη — μαζί και οι ηγέτες της.

Γιατί η ασυδοσία από τη στιγμή που πάρει φόρα, δεν μπορούμε να ξέρουμε που θα σταματήσει.

Οι αντιδράσεις του Γ.Γ. της ΠΕΟ Α. Ζιαρτίδη που εκπροσωπεί 70,000 εργάτες, αντιδράσεις όπως αυτές του βουλευτή της ΕΔΕΚ Ομήρου που έβαλε το θέμα στη Βουλή, της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας και όλων των συνδικαλιστών, απλών εργατών και του τύπου που καταδίκασαν την απαγωγή του Μούσα Ονούρ μετάτρεψαν την επίθεση των αστυνομικών οργάνων σε μπούμεραγκ.

Η Αριστερή πτέρυγα προστρέχει για μια ακόμα φορά στο λαό. Οργανώνει δημόσιες συγκεντρώσεις σε πόλεις και χωριά για να ενημερώσει τους εργαζομένους, για να πυροδοτήσει τις νέες κινητοποιήσεις για προστασία των Μούσα Ονούρ και Μουσταφά Εμίρ και όλων των Τ/Κ του νότου, για να συνδέσει τέλος όλες αυτές τις κινητοποιήσεις με τον αγώνα για μια Κύπρο Λεύτερη και Σοσιαλιστική.

Καλούμε όλους τους υπο-

στηριχτές της Αριστερής Πτέρυγας όπως και όλους τους εργάτες και νεολαίους που θέλουν να παλέψουν μαζί μας για μια νέα κοινωνία να βοηθήσουν για την

επιτυχία αυτών των εκδηλώσεων.

Καλούμε τέλος τον Κυπριακό λαό να λάβει μέρος σ' αυτές και να καταδικάσει τα νέα εγκλήματα σε βάρος του.

ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ £1000

Η οικονομική ενίσχυση της εκστρατείας για την απελευθέρωση του συν. Μουσσα που προκηρύχθηκε στη προηγούμενη έκδοση της εφημερίδας μας και είχε στόχο £1000 απέφερε μέχρι στιγμής πέραν των £900.

Σήμερα ο Μούσσα Ονούρ είναι ελεύθερος, η εκστρατεία όμως συνεχίζεται για την λήψη μέτρων εναντίον των ενόχων και για προστασία των Τ/Κυπρίων από παρόμοιες ενέργειες στο μέλλον.

Η ανταπόκριση των φίλων και υποστηρικτών της εφημερίδας μας τον προηγούμενο μήνα ήταν συγκινητική.

Ζητούμε, απ' αυτούς που μας έδωσαν ξανά την οικονομική τους ενίσχυση και τους καλούμε να συνεχίσουν να δίνουν τον προηγούμενο μήνα για να καλύψουμε τον νέο στόχο των £1000 λιρών και να μπορέσουμε να καλύψουμε τις ανάγκες μας.

Τόσο η εκστρατεία για την προστασία Τ/Κ όσο και η γενικότερη πάλη για μια Σοσιαλιστική κοινωνία μπορούν να συνεχίσουν μόνο με την άμεση ανταπόκριση των φίλων και υποστηρικτών μας.

Δώστε γενναϊόδωρα!

Οι κατασκηνωτές στο Γκάβερνορς ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΣΕ ΑΝΑΠΑΥΤΗΡΙΑ

Την τελευταία περίοδο οι κατασκηνωτές στην παραλία Γκάβερνορς, που υπολογίζονται περίπου 5.000, έχουν μπει σε μια διαμάχη με το Συμβούλιο Αμαθούντας όσο και με την Κυβέρνηση. Αιτία της διαμάχης είναι η ξαφνική και αφθαιρέτη απόφαση του Συμβουλίου να τους διώξει από τα υποστατικά - τους με την δικαιολογία ότι είναι παράνομα κτισμένα.

Παράνομα κτισμένα τα υποστατικά από 10 χρόνια πριν, με την συγκατάθεση του Συμβουλίου που έβγαζε άδειες, που έδινε συμβουλές για το κτίσιμο, που έπαιρνε φόρους καθαριότητας και περισυλλογής σκουπιδιών, μετά που οι κατασκηνωτές ξόδεψαν περίπου £1,5 εκατ. συνολικά για την ανέγερση των υποστατικών τους.

Η δικαιολογία του Συμβουλίου Αμαθούντας για τη στράτευση του, είναι ότι πρέπει να αξιοποιηθεί η περιοχή.

Πίσω όμως από την αξιοποίηση δεν βρίσκεται η επιθυμία των Ελληνοκυπρίων ιδιοκτητών της ελάχιστης γης στη περιοχή για αξιοποίηση, αλλά η επιθυμία των μεγιστάνων του πλούτου ξένων και Κυπρίων να βάζουν στο χέρι τους τεράστια περιοχή που είναι Κυβερνητική και Τουρκοκυπριακή ιδιοκτησία.

Απο συζητήσεις που είχαμε αφήνεται να νοηθεί ότι γνωστος μεγαλοεπιχειρηματίας έχει σαν σκοπο να κτίσει πολυτελές ξενοδοχείο και μπάργαλούς στη περιοχή δημιουργώντας τις δικές του προσβάσεις και βραχίονες στη θάλασσα.

Τα σχέδια τους όμως ναυαγούν γιατί τα υποστατικά προσφέρουν μια άσχημη εικόνα στη θέα που θα ήθελε να προσφέρει στους ξένους παραθεριστές του ξενοδοχείου.

Βάζουν δηλ. ξανά όπως και εκατοντάδες άλλες φορές προηγουμένως, όπως στη Λ/σο, Λ/κα και σε μικρότερο βαθμο στην Πάφο, οι μεγιστάνες αφοτοι το υλικό συμφέρο τους το ΚΕΡΔΟΣ, πάνω από το συμφέρο του απλου ανθρώπου να απολαμβάνει την θάλασσα και το φυσικό περιβάλλο ελεύθερα μακριά από τα τιμωμένα κατασκευάσματα του κεφαλαίου.

Αφτο το οποίο ζητουν οι κατασκηνωτές είναι να αποσυρθουν τα εντάλματα έξωσης που έχουν βγει από το Συμβούλιο Αμαθούντας και μαζί με τη Κυβέρνηση να μελετήσουν και να συζητήσουν την εξεύρεση συμβιβαστικών λύσεων για καλύτερη αξιοποίηση της περιοχής προς όφελος της εργατικής και της χαμηλής μεσαίας τάξης, για να μπόρουν όλοι να απολαμβάνουν φθηνες διακοπες και ακόμα να δημιουργηθει και να αξιοποιηθει η περιοχή Γκάβερνορς σε ένα εργατικό αναπαυτήριο.

Στην εισήγηση τους για την δημιουργία εργατικού αναπαυτηρίου στο Γκάβερνορς που να προσφέρει φθηνες διακοπες πραγματικά σε κατασκηνωτες έχουν τεράστιο δίκαιο.

Η ανάγκη για τα εργατικά αναπαυτήρια προκύπτει από το γεγονός ότι οι θέσεις που διαθέτουν τα ξενοδοχεία για επιχορηγημένες άδειες, έστω ακόμα και να βρεθει τρόπος να χρησιμοποιείται και ο Ιούλιος σαν μήνας διακοπών (και όχι μόνο ο Αύγουστος) δεν μπορούν να ικανοποιήσουν παραπάνω από 10-15 χιλιάδες άτομα δηλ. γύρω στα 4.000 μισθωτους με τις οικογένειες

του. Οι μισθωτοι, με στοιχεία του 82, στον Ιδιωτικό τομέα ήταν 125.000 (76.000 άνδρες και 49.000 γυναίκες) και στο δημόσιο τομέα 29.000 (19.500 άνδρες και 9.500 γυναίκες) σύνολο 154.000. Εάν υπολογίσουμε κατά μέσο όρο ένα εξαρτώμενο για κάθε μισθωτο, έχοντας υπόψη μας ότι μεταξύ των 154.000 υπάρχουν άγαμοι και έγγαμες εργαζόμενες γυναίκες τότε έχουμε 308.000 άτομα που χρειάζονται θέσεις για την ανάπαυση τους σε ξενοδοχεία, αναπαυτήρια, κατασκηνώσεις. Αν πούμε ότι κάθε 5!! χρόνια πρέπει να πηγαίνει ένας με επιχορηγημένη άδεια τότε κάθε χρόνο χρειαζόμαστε περίπου 62.000 θέσεις. Τα ξενοδοχεία μπορούν να διαθέσουν μάλιστα 13.000 θέσεις.

Αν ακόμα σε πρώτο στάδιο δοθεί προτεραιότητα στους εργατοπαλλήλους με χαμηλά εισοδήματα, πάλι το πρόβλημα δεν γίνεται με τις θέσεις που προσφέρουν τα ξενοδοχεία.

Για να πας με επιχορηγημένη άδεια πρέπει ο μισθος σου να μην υπερβαίνει τις £360 τον μήνα. Με βάση τα στοιχεία υπάρχουν 98.000 εργατοπαλλήλοι που μαζί με τους εξαρτημένους τους είναι 180.000 άτομα. Έτσι για να έχουν σειρά κάθε 5 χρόνια για επιχορηγημένη άδεια πρέπει να πηγαίνουν 36.000 άτομα το χρόνο.

Όπως βλέπουμε τα ξενοδοχεία τα οποία περιλαμβάνονται μέσα στο κατάλογο εκλογής για τις επιχορηγημένες άδειες όχι μόνο δεν φτάνουν να προσφέρουν φθηνή ανάπαυση σε όλους τους δικαιούχους ούτε κάθε 5 χρόνια! Οι υπόλοιποι εργατοπαλλήλοι ασφαλώς και δεν μπορούν να πάνε σε εκτος των επιχορηγημένων ξενοδοχείων γιατί τα λεφτα της άδειας τους δεν θα τους φτάσουν ούτε για μια νύκτα διαμονής.

Το θέμα λοιπον στη παραλία Γκάβερνορς δεν είναι αν οι κατασκηνωτες είναι νόμιμοι η παράνομοι. Το θέμα είναι ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ.

Όλος ο λαος, ο κάθε Κύπριος πολίτης πρέπει να έχει τη δυνατότητα να απολαμβάνει την θάλασσα, τον ήλιο μακριά από την εκμετάλλευση και χωρίς περιορισμούς της καλούμενης τουριστικής ανάπτυξης. Να μπορεί όποτε θέλει όχι μόνο στις καλοκαιρινες του άδειες αλλά και τα Σαββατοκυριακα να τα περάσει ο εργαζόμενος κοντα στη θάλασσα και το φυσικό περιβάλλον να ξεκουραστεί.

Αφτο είναι ευθύνη του Κράτους και της Κυβέρνησης να το παράσχει στους εργαζόμενους γιατί είναι η μεγάλη πλειοψηφία της εργατοπαλληλικής τάξης

που παράγει τον πλούτο και κρατά την οικονομία και έχει κοινωνική υποχρέωση να του προσφέρει το Κράτος ένα φτηνο αναπαυτήριο για να ξεκουράζεται, και όχι να προσφέρει μόνο φόρους και αδικία.

Το εργατικό κίνημα χρησιμοποιώντας την τεράστια δύναμη που διαθέτει μπορεί και πρέπει να επιβάλει στην Κυβέρνηση την παραχώρηση αυτού του δικαιώματος.

Αχιλλέας

Συγκρουόμενα συμφέροντα παραλύουν τα λιμάνια

Η 48ωρη απεργία στα Λιμάνια των ιδιοκτητών φορτηγών αυτοκινήτων στα λιμάνια Λ/σου και Λ/κας στις 27 και 28 Σεπτεμβρίου και οι συγκρούσεις που προκλήθηκαν ανάμεσα στους εργαζομένους στα λιμάνια έφεραν ξανά στο προσκήνιο ένα σοβαρό ζήτημα που απειλεί σοβαρά την ενότητα μεγάλου αριθμού εργαζομένων.

Οι απεργίες προκλήθηκαν μετά την παραχώρηση άδειας από την Αρχή Λιμένων στους αδειούχους αχθοφόρους για να εισάγουν νέα μεταφορικά μηχανήματα για φορτοεκφορτώσεις πλοίων πράγμα που θα εκτοπίσει από τις δουλειές τους τους ιδιοκτήτες φορτηγών αυτοκινήτων και τους οδηγούς τους. Στη ρίζα της διαμάχης βρίσκονται τα συγκρουόμενα συμφέροντα ιδιωτικών κεφαλαίων αντιπαρακρουόμενα προνόμια από τον καιρό της αποικιοκρατίας και πίσω απ' όλα αυτά η άρνηση της Αρχής Λιμένων να αναλάβει τις ευθύνες της.

Τα λιμάνια έχουν γεμίσει από μεγάλες ιδιωτικές επιχειρήσεις που κερδοσκοπούν από την εκτέλεση της ποικιλίας των εργασιών που απαιτούνται σήμερα στη φορτοεκφόρτωση, αποθήκευση κλπ των πλοίων που αυτά δημιουργούν συγκρούσεις ανάμεσα σε διάφορες εταιρείες και συνδέσμους σε διάφορα επίπεδα: Μεταξύ ιδιοκτητών αρθρωτών οχημάτων και φορτηγών με κάσα ανάμεσα στους αυτοκινητιστές και τους αχθοφόρους, ανάμεσα στους αχθοφόρους και τους πράκτορες των πλοίων (τα μεγάλα αφεντικά) κκ.

Όλες αυτές οι συγκρούσεις επηρεάζουν την οργανωμένη λειτουργία των λιμανιών από τη μια ενώ διασπούν τους εργαζομένους οι πιο πολλοί από τους οποίους — όπως στην περίπτωση των απλών οδηγών το μόνο που ενδιαφέρονται είναι η διατήρηση της δουλειάς και του μεροκαμάτου.

Τα συγκρουόμενα συμφέροντα έχουν πάρει τέτοιες διαστάσεις που οποιοσδήποτε συμβιβασμοί αποδεικνύονται ασαφείς και πρόσκαιροι για να ακολουθηθούν κάθε φορά από νέες συγκρούσεις και διαμάχες.

Η μόνη λύση που υπάρχει για το σπάσιμο του αδιεξόδου είναι το πέρασμα κάτω από ένα κρατικό φορέα όλων των εργασιών στα λιμάνια κάτω από τον άμεσο

λους ακόμα και τους μικροεργολάβους, κάτω από ένα κοινό αγώνα για τη διαφύλαξη της εργασίας και τη βελτίωση των συνθηκών δουλειάς.

Αυτό που χρειάζεται είναι το συνδικαλιστικό κίνημα να αγκαλιάσει αυτό το αίτημα και να το παλαίψει όχι μόνο στα λόγια αλλά έμπραχτα καλώντας κοινές συνλεύσεις των εργαζομένων στα λιμάνια κι εξηγώντας τα

έλεγχο των εργαζομένων μ' αυτό τον τρόπο θα μπει κάτω από ένα κεντρικό σχεδιασμό και συντονισμό η όλη διαδικασία και θα γίνει δυνατή η

εισαγωγή της πιο σύγχρονης τεχνολογίας, εξοικονομώντας έτσι χρόνο και κόστα και βελτιώνοντας σημαντικά τις ώρες και συνθήκες εργασίας.

θητικά της κρατικοποίησης.

N.K. Μηχανοδηγός

**αγοραζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση**

Η λύση της πλήρους κρατικοποίησης βρίσκει ήδη συμφωνούς μεγάλο αριθμό εργαζομένων στα λιμάνια ιδιαίτερα αυτούς, που είναι απλοί εργατοπάλληλοι. Ακόμα όμως και οι αδειούχοι αχθοφόροι που έχουν κατά κανόνα ψηλές απολαβές (10-12 χιλιάδες λίρες το χρόνο) όπως και μηχανήματα σαν σύνδεσμος, άρχισαν να συνειδητοποιούν πως είναι καλύτερα οι εργασίες στα λιμάνια να περάσουν στα χέρια της Αρχής Λιμένων παρά να τις πάρουν οι πράκτορες και το μεγάλο κεφάλαιο.

Το αίτημα της κρατικοποίησης κάτω από εργατικό έλεγχο των λιμανιών έχει τη δυνατότητα να ενώσει όλους τους εργατοπαλλή-

ΕΛΛΑΔΑ: Οι εκλογές που έρχονται και η περίοδος που ανοίγει

Σύντομα μετά την πτώση των ποσοστών του ΠΑΣΟΚ στο 42% στις Ευρωεκλογές — και τη σμίκρυνση της διαφοράς ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία σε 3% από 12% στις Βουλευτικές του '81 — η συζήτηση για πρόωρες βουλευτικές στην Ελλάδα μπήκε στην ημερήσια διάταξη. Μια σημαντική μερίδα μέσα στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, βλέποντας ότι ο χρόνος φθείρει την κυβέρνηση Παπανδρέου, άρχισε να πιέζει για βουλευτικές εκλογές πριν το Φθινόπωρο του επόμενου χρόνου και όσο γίνεται πιο σύντομα. Ένα επιπλέον επιχειρήμα υπέρ των πρόωρων εκλογών ήταν οι πρόσφατες ανακατατάξεις στην ηγεσία της Ν.Δ. και η εκλογή του «σκληρού» Μητσοτάκη στην αρχηγία, που θα έπιαναν το κόμμα της δεξιάς απροετοίμαστο για τη σημαντική μάχη.

Η αστική τάξη έχει κάθε συμφέρον να καθυστερήσει τις εκλογές μέχρι να λήξει η τετραετία (Φθινόπωρο '85) από τη μια γιατί περιμένει το ΠΑΣΟΚ να φθαρεί ακόμα περισσότερο, από την άλλη γιατί θέλει χρόνο να προετοιμάσει καλύτερα τις δυνάμεις της Ν.Δ. αλλά και γιατί θέλει πριν από τις βουλευτικές να εξασφαλίσει μια νέα προεδρική θητεία στον Καραμανλή (στις προεδρικές εκλογές του ερχόμενου Απριλίου).

Έτσι για μια ακόμη φορά η αστική τάξη επιστράτευσε τον Καραμανλή: Χρειάστηκε μια σύντομη συνάντηση Καραμανλή — Παπανδρέου για να πεισθεί ο τελευταίος ότι δεν ήταν «εθνικά σωστό» να γίνουν πρόωρες βουλευτικές εκλογές, παρά το ότι είχε ήδη οριστεί συνάντηση του Εκτελεστικού Γραφείου του ΠΑΣΟΚ για να αποφασιστεί πάνω στο θέμα. Προκαταλαμβάνοντας το εκτελεστικό γραφείο ο Α. Παπανδρέου δήλωσε ότι η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να εξαντλήσει την τετραετή θητεία της.

Η πραγματικότητα είναι ότι το ΠΑΣΟΚ έχει τη δυνατότητα, οπότε κι αν γίνουν οι βουλευτικές εκλογές, να πετύχει μια σαρωτική νίκη ενάντια στη Ν.Δ. φτάνει να ικανοποιήσει ένα όρο: να περάσει την χρεωκοπημένη βιομηχανία, τις τράπεζες και το εμπόριο στα χέρια του κράτους και των εργαζομένων, βοηθώντας το εργατικό κίνημα να δημιουργήσει συνθήκες εργατικού ελέγχου και αυτοδιαχείρισης στην παραγωγή. Φτάνει δηλαδή να εκπληρώσει τις παλιές του υποσχέσεις, και να ικανοποιήσει αυτά τα οποία οι εργαζόμενοι ζητούν και για τα οποία αγωνίζονται σήμερα.

Όμως ο Α. Παπανδρέου δε φαίνεται να έχει ένα τέτοιο προσανατολισμό στο μυαλό του. Ούτε και είναι δυνατό να νοιώθει τόσο αισιόδοξος για τα αποτελέσματα των βουλευτικών — αν είναι να γίνουν το επόμενο Φθινόπωρο — που να μην τον ενοχλεί η καθυστέρηση. Τα αποτελέσματα των Ευρωεκλογών ήταν μια σαφή προειδοποίηση — το 3% διαφορά ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τη Ν.Δ. μπορεί να μεταβληθεί σε διαφορά υπέρ της Ν.Δ. με μια μικρή μετακίνηση ψηφοφόρων (1—2% από το ΠΑΣΟΚ προς τη Ν.Δ.), η οποία να μετατρέψει τη Ν.Δ. σε πρώτο κόμμα και να της δώσει έτσι την εντολή για το σχηματισμό κυβέρνησης, έστω και αν η δύναμη της αριστεράς στο σύνολο της μπορεί να ξεπερνά το 55%.

Υπάρχουν βέβαια οι λόγοι

γοήτρου. Αλλά ο κύριος λόγος για τον οποίο ο Α. Παπανδρέου δέχτηκε να μην γίνουν πρόωρες εκλογές, είναι γιατί κάτι τέτοιο θα αποτελούσε μια ανοιχτή πρόκληση προς την αστική τάξη και θα όξυνε τις σχέσεις του με τον Κ. Καραμανλή. Κάτι τέτοιο θα ερχόταν σε σύγκρουση με την άλλη «εθνική» πολιτική του Α. Παπανδρέου, με την προσπάθεια να διατηρηθούν αρμονικές σχέσεις ανάμεσα στο δεξιό πρόεδρο και τον αριστερό πρωθυπουργό, με την πολιτική της στήριξης πάνω στην ιδιωτική πρωτοβουλία και γενικά με την προσπάθεια να εξευμενιστεί πάρα να κτυπηθεί η αστική τάξη.

Αυτή την ίδια λανθασμένη προσέγγιση βλέπουμε και όσον αφορά το ζήτημα των προεδρικών εκλογών. Το ΠΑΣΟΚ είναι καθαρά προσανατολισμένο προς την ψήφιση του Καραμανλή, ενώ τοντας τους ψηφους του στη Βουλή μ' αυτούς της Ν.Δ. Κι αυτό παρά την αντίδραση της βάσης του Κινήματος: ήδη μια σειρά από τοπικές Οργανώσεις του ΠΑΣΟΚ έχουν διαμηνύσει στην ηγεσία πως σε καμιά περίπτωση δεν είναι διατεθειμένες να ανεχτούν επανεκλογή του Καραμανλή στην προεδρία.

Αυτό που δεν καταλαβαίνει η ηγεσία, το καταλαβαίνει η βάση. Ο Καραμανλής δεν είναι ο «εθνικός», «υπερταξικός» ηγέτης, αλλά η επιλογή της αστικής τάξης για το ανώτερο πόστο στην εκτελεστική εξουσία. Αυτός αποφασίζει αν θα γίνουν εκλογές και πότε, αν θα διαλύσει μια κυβέρνηση και πότε, σε ποιούς θα δώσει εντολή για να δημιουργήσουν κυβέρνηση. Ο Καραμανλής αποτελεί ένα από τα πιο δυνατά χαρτιά της αστικής τάξης. Αν οι αστοί δεν έπαιξαν αυτό το χαρτί μέχρι σήμερα είναι γιατί δεν τους δόθηκε η ευκαιρία και γιατί δεν είχαν τη δύναμη. Η διαρροή του σχεδίου μετά τις Ευρωεκλογές, σύμφωνα με το οποίο αν η Ν.Δ. έβγαινε πρώτο κόμμα στις ευρωεκλογές ο Καραμανλής θα διάλυε την κυβέρνηση και θα προκύρητε πρόωρες βουλευτικές, δείχνει τι ρόλο προετοιμάζεται να παίξει ο Καραμανλής μέσα σε συνθήκες πολιτικής κρίσης.

Μέχρι σήμερα ο ρόλος του Καραμανλή ήταν σε μεγάλο βαθμό στα παρασκήνια. Όσο όμως εντείνεται η κοινωνική και πολιτική κρίση στην Ελλάδα, όσο αυξάνεται η απογοήτευση του ελληνικού εργατικού κινήματος από την πολιτική του Παπανδρέου, όσο ανασυντάσσει τις δυνάμεις της και

περνά στην επίθεση η Δεξιά, τόσο περισσότερο ο Καραμανλής θα δείχνει το πραγματικό του πρόσωπο: αυτό του συνεπής, προσεχτικού, μελετημένου και αποφασιστικού εκπροσώπου των συμφερόντων της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας.

Αυτή η υποχωρητικότητα του Α. Παπανδρέου πάνω στο εκλογικό επίπεδο αντανακλά την όλη πολιτική της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, η οποία συνοψίζεται στην προσπάθεια να στηριχτεί στην ιδιωτική πρωτοβουλία και το καπιταλιστικό σύστημα για να λύσει τα προβλήματα της Ελληνικής οικονομίας, και να ικανοποιήσει τα αιτήματα των εργαζομένων. Αυτό, μέσα στις συνθήκες βαθείας και συνολικής κρίσης που χαρακτηρίζει τον ελληνικό καπιταλισμό ισοδυναμεί με προσπάθεια να συμβιβαστούν τα ασυμβίβαστα.

Γιατί ο καπιταλισμός δεν μπορεί να δώσει καμιά ώθηση στην ελληνική οικονομία. Το ΑΕΠ (Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν) παραμένει στάσιμο για τέσσερα τώρα χρόνια! Οι επενδύσεις στη βιομηχανία κατά τον περασμένο χρόνο (12 δισ. δρχ.) ήταν χαμηλότερες απ' αυτές του '72 (13 δισ. δρχ) — σε σταθερές τιμές. Το ίδιο με τη γεωργία: το '83 είχαμε επενδύσεις 6 δισ. δρχ. ενώ το '73 οι επενδύσεις ήταν 9 δισ. δρχ. (πάλι σταθερές τιμές). Η Ελληνική Βιομηχανία χρωστά στις τράπεζες το 80% των κεφαλαίων της. Που δείχνει πως οι επενδύσεις γίνονται μέχρι σήμερα από τις αποταμιεύσεις των ελλήνων εργαζομένων, ενώ οι έλληνες κεφαλαιοκράτες δίχως να βάζουν δραχμή από την τσέπη τους καρπούνται τα κέρδη. Κι όμως η πολιτική του ΠΑΣΟΚ κατά τρία τελευταία χρόνια είναι νέα δάνεια και νέα κίνητρα στους κεφαλαιοκράτες. Οι οποίοι παίρνουν τα λεφτά και τα φυγαδεύουν στο εξωτερικό για να τα «επενδύσουν» σε Ελβετικές Τράπεζες σε κερδοσκοπικές σε πολυτελείς βίλλες, σε πανάκριβους πίνακες κλπ. Δεν υπάρχει τρόπος να ελέγξει τους αστούς όσο αυτοί έχουν την ιδιοχτήσια των μέσων παραγωγής. Σαν αποτέλεσμα τα εργοστάσια κλείνουν και οι εργαζόμενοι πετούνται στους δρόμους. Παρά τις προεκλογικές υποσχέσεις του Α. Παπανδρέου για μείωση της ανεργίας οι άνεργοι έχουν αυξηθεί στις 300.000.

Το ελληνικό εργατικό κίνημα βρίσκεται σήμερα στους δρόμους με δυναμικές απεργίες και κινητοποιήσεις. Ο αριθμός των απεργιών κατά το πρώτο τετράμηνο του '84, έφτασε τον αριθμό καθ' όλη τη διάρκεια του '83 (1623.000 και 1.687.000 αντίστοιχα). Τα αιτήματα αυτών των κινητοποιήσεων δεν είναι απλά για αυξήσεις στα εισοδήματα ή ενάντια στις απολύσεις. Είναι για εργατικό έλεγχο στην παραγωγή και για εθνικοποιήσεις: γιατί το εργατικό κίνημα καταλαβαίνει τον παρρασιτικό χαρακτήρα των Ελλήνων κεφαλαιστών, και πως ο μόνος τρόπος για να σταματήσουν οι απολύσεις και να διασωθεί το βιοτικό επίπεδο των μαζών είναι να περάσει η οικονομία κάτω από τον έλεγχο του κράτους και των εργαζομένων.

Η προσπάθεια του Α. Παπανδρέου να «συνεργαστεί» με την αστική τάξη αποτελεί ένα ουτοπικό στόχο. Η άνοδος του

ΠΑΣΟΚ στην διακυβέρνηση έχει τρομοκρατήσει τους αστούς. Γιατί έχει δώσει φτερά στο εργατικό κίνημα και γιατί το έχει σπρώξει σε επαναστατικά συμπεράσματα για την ανάγκη να ανατραπούν οι αστοί. Η δε δύναμη του εργατικού κινήματος είναι τέραστια. Ο βαθμός συνδικαλισμού στις 500 μεγαλύτερες επιχειρήσεις, που έλεγχοι σχεδόν εξολοκλήρου την ελληνική βιομηχανία, φτάνει το 90—100%. Στην τεράστια τους πλειοψηφία τα εργατικά συμβούλια βρίσκονται στα χέρια της αριστεράς (ΠΑΣΟΚ και ΚΚΕ). Για πρώτη φορά μετά την εκλογή του ΠΑΣΟΚ το '81, η ΓΣΕΕ (Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας) ελέγχεται από την αριστερά.

Έτσι όσες προσπάθειες κι αν κάνει ο Α. Παπανδρέου για να δείξει την καλή του θέληση προς τους αστούς, οι τελευταίοι βλέπουν μόνο ένα πράγμα: το εργατικό κίνημα και τα άλματα τα οποία έχει κάνει όσον αφορά οργάνωση και συνειδηση. Η ανατροπή του ΠΑΣΟΚ αποτελεί γι' αυτούς συνεχή επιδίωξη και επιβεβλημένη ανάγκη για να μπορέσουν να κτυπήσουν αποτελεσματικά το εργατικό κίνημα. Μέχρι σήμερα τα χέρια τους ήταν δεμένα: λόγω της τεράστιας δύναμης και της αποφασιστικότητας του εργατικού κινήματος να πολεμήσει για την αλλαγή, και γιατί η δεξιά δεν μπορούσε να ελέγξει καν το στρατό αφού η πλειοψηφία των φαντάρων είναι αριστεροί. Εκλογικά η Ν.Δ. δεν μπορούσε να νικήσει το ΠΑΣΟΚ, και οποιαδήποτε προσπάθεια για πραξικόπημα θα κατέληγε σε εμφύλιο πόλεμο με το ισοζύγιο δύναμης ενάντια στην δεξιά και τους αστούς.

Όσο όμως η ελληνική οικονομία δεν μπορεί να ξεφύγει από τα αδιέξοδα, κι όσο οι έλληνες εργαζόμενοι συγχίζονται και απογοητεύονται από την πολιτική του ΠΑΣΟΚ δημιουργούνται οι προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν στη Ν.Δ. να αναρριχηθεί ξανά στην εξουσία. Η προοπτική μιας δεξιάς κυβέρνησης στην Ελλάδα προβάλλει απειλητικά στον ορίζοντα όσο πλησιάζουν οι βουλευτικές εκλογές. Κι αυτό γίνεται λιγότερο απίθανο όσο καθυστερούν οι εκλογές.

Στη μάχη των βουλευτικών η αστική τάξη θα ρίξει όλες της τις δυνάμεις για να μπορέσει η Ν.Δ. να αναδειχθεί πρώτο κόμμα. Αυτό όμως δεν πρέπει να δημιουργά την εντύπωση ότι αν η Ν.Δ. αποτύχει, θα περιμένει με δεμένα χέρια να περάσει και η δεύτερη τετραετία.

Η αστική τάξη δεν έχει την δυνατότητα να ανεχτεί για ακόμα 4 χρόνια το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση. Αν αποτύχει στις επόμενες βουλευτικές χρειάζεται τη δυνα-

τότητα να μπορεί να επιβάλει νέες εκλογές άμα νοιώσει ότι μπορεί να κερδίσει. Το κλειδί εδώ είναι ο Καραμανλής, ο οποίος είναι ο αρμόδιος για να αποφασίζει πότε θα γίνουν εκλογές και ποιος θα πάρει την εντολή για τη δημιουργία κυβέρνησης, γι' αυτό κι ο άμεσος στόχος της ελληνικής δεξιάς είναι να εξασφαλίσει την επανεκλογή του Καραμανλή στην προεδρία. Η περίπτωση πραξικόπηματος αποκλείεται για το προβλεπτό μέλλον λόγω της δύναμης του εργατικού κινήματος — όμως η περίπτωση αποστασίας βουλευτών του ΠΑΣΟΚ προς τη Ν.Δ. λίγο καιρό μετά από μια ήττα της Ν.Δ. στις επόμενες βουλευτικές είναι πολύ πιθανή. Ο ίδιος ο Α. Παπανδρέου έχει προετοιμάσει το έδαφος για κάτι τέτοιο με τον να εντάξει στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ μια σειρά από μικροαστούς καριέριστες του Κέντρου, οι οποίοι βρίσκονται σήμερα στη Βουλή.

Είναι βέβαια αδύνατο να προβλέψει κανείς με ακρίβεια την πορεία την οποία μπορεί να ακολουθήσουν οι εξελίξεις. Τα βασικά ζητήματα είναι ότι η αστική τάξη και οι συγκροτήσεις θα ενταθούν στην επόμενη περίοδο, το εργατικό κίνημα θα αγωνίζεται να σπρώξει την ηγεσία του και την κυβέρνηση προς το σοσιαλισμό, η πολιτική Παπανδρέου θα απογοητεύει τις μάζες και τα μέλη του ΠΑΣΟΚ ενώ τα περιθώρια ανοχής γίνονται. Η πολιτική του Α. Παπανδρέου προετοιμάζει το έδαφος για την επιστροφή της δεξιάς στην Ελλάδα, δίχως ο ίδιος να το θέλει. Εύκολα μπορεί να αναχαιτίσει τη δεξιά: ξεκαθαρίζοντας ότι δεν ψηφίζει Καραμανλή για πρόεδρο, εθνικοποιώντας τους βασικούς τομείς της οικονομίας τις τράπεζες και το εμπόριο περνώντας την εξουσία στα συμβούλια των εργαζομένων και αφήνοντας τον έλεγχο και την διαχείριση των εργοστασίων στους ίδιους τους εργαζομένους. Αυτό θα προετοιμάζε μια νίκη για το ΠΑΣΟΚ πιο σαρωτική απ' αυτή που πέτυχε το '81.

Η εκλογή του «σκληρού» και «αποστάτη» Μητσοτάκη στην αρχηγία της Ν.Δ. (με μια άνετη πλειοψηφία) δείχνει τους προσανατολισμούς της αστικής τάξης. Αν το ΠΑΣΟΚ δεν στραφεί αποφασιστικά προς το εργατικό κίνημα για να κτυπήσει την αστική τάξη και να αποτελειώσει τον Ελληνικό καπιταλισμό, ανάβοντας έτσι το φυτίλι για το ξάπλωμα της επανάστασης σ' όλη την Ευρώπη, είναι σχεδόν σίγουρο ότι μέσα στα επόμενα 1—2 χρόνια το ελληνικό εργατικό κίνημα θα στενάζει κάτω από μια σκληρή και αδισταχητή δεξιά κυβέρνηση.

Βιβλιοπαρουσίαση

ΘΛΙΨΗ, ΜΑ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ ΟΡΓΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Κρίστοφερ Χίτσενς: ΚΥΠΡΟΣ

Το κύριο θέμα του βιβλίου δεν είναι η ανάλυση της εσωτερικής δυναμικής του Κυπριακού. Αυτό που προσπαθεί να δώσει είναι η έκταση της εξωτερικής ανάμιξης, οι ευθύνες των εξω-Κυπριακών δυνάμεων για την τραγωδία της Κύπρου. Ο Χίτσενς καταφέρει δυο σημαντικά πράγματα με θαυμαστή ακρίβεια: το πρώτο είναι η σύνδεση φαινομενικά ασύνδετων πολιτικών δραστηριοτήτων σε πέντε χώρες (Κύπρος, Ελλάδα, Τουρκία, Βρετανία, ΗΠΑ) σ' ένα λογικό σενάριο χωρίς να καταφύγει στην εύκολη λύση της «αντικυπριακής συνωμοσίας». Το δεύτερο είναι να δώσει μια ισορροπημένη εκτίμηση για τη σχετική σημασία της ενδοκοινοτικής διαμάχης και της εξωτερικής επέμβασης.

Για το Κυπριακό υπάρχουν δυο διαμετρικά αντίθετοι μύθοι. Ο ένας είναι ότι ανάμεσα στους Ελληνοκυπρίους και τους Τουρκοκύπριους δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα και δεν θα δημιουργόταν καμιά προστριβή αν δεν υπήρχε η ξένη επέμβαση, η «μπεριαλιστική επιβουλή». Αυτό το μύθο προωθεί η επίσημη Κυπριακή πολιτική που θέλει να ξεχάσει — ή και να μην βλέπει — τις Ελληνοκυπριακές ευθύνες για την τραγωδία. Αυτός ο μύθος συντηρείται από την Ελληνοκυπριακή αριστερά που θέλει ν' αποφύγει τη συζήτηση για τις δικές-της ευθύνες. Ο ίδιος μύθος βρίσκει εύκολη κατανάλωση μέσα στις ελληνοκυπριακές μάζες που εκπαιδευμένες για χρόνια στην καταστροφική πολιτική της διαταξικής συνεργασίας και της εθνικής ενότητας έχουν στην συνείδηση-τους πιο έντονους τους εθνικούς παρά τους ταξικούς διαχωρισμούς. Ακόμα και οι Τουρκοκύπριοι ρεφορμιστές έχουν σε κάποιο βαθμό την ίδια προσέγγιση.

Ο δεύτερος μύθος είναι η θεωρία του «κρηχτικού κοκτέιλ». Ότι θάταν αδύνατο να υπάρξει ειρήνη ανάμεσα στους Ελληνοκυπρίους και τους Τουρκοκύπριους. Σε μια μορφή αυτή η θεωρία αποτελεί τη βάση της προπαγάνδας της Τουρκοκυπριακής ηγεσίας που θέλει να φορτώνει όλη την ευθύνη στην Ελληνοκυπριακή κοινότητα. Σε μια άλλη μορφή είναι το νερό που χρησιμοποιούν οι πιλάτοι της δύσης για να ξεπλύνουν τα χέρια τους από κάθε ευθύνη.

Ο Χίτσενς είναι ξεκάθαρα απαλλαγμένος κι από τους δυο αυτούς μύθους. Για το αναγνωστικό κοινό που απευθύνεται με το βιβλίο του, για την Βρετανική και Αμερικανική διάνοξη, ολόκληρη η μελέτη οδηγεί φυσιολογικά στην βασική τοποθέτηση του συγγραφέα:

....Οι Ελληνοκύπριοι θα είχαν λάθος να ρίχνουν όλα τα καλά που τους βρήκαν στην εξωτερική ανάμιξη. Ωστόσο έχουν αρκετούς λόγους για να το κάμουν. Οι Τουρκοκύπριοι προπαγανδιστές, που βιάζονται να τα φορτώσουν όλα στην Ελληνική φιλοδοξία, αγνοούν την πραγματικότητα ότι και οι ίδιοι είχαν χρησιμοποιηθεί και έγιναν θύματα εκμετάλλευσης από τους ίδιους.

Όμως σε κάθε στάδιο του δράματος τις αδυναμίες

και τα λάθη των Κυπρίων εκμεταλλεύτηκε και χρησιμοποίησε η εξωτερική επέμβαση. Αυτό ήταν αλήθεια όταν οι Βρεττανοί υποδαύλιαν την διακοινοτική καχυποψία, πρώτα για να εδραιώσουν και ύστερα να διατηρήσουν την εξουσία-τους. Ήταν αλήθεια όταν η Τουρκική Κυβέρνηση οργάνωσε το αντι-ελληνικό πογκρομ στην Ισταμπούλ για να ασκήσει πίεση στις συνομιλίες του Λονδίνου για την Κύπρο και αμείφθηκε με παραχωρήσεις. Ήταν αλήθεια όταν η Ελληνική και η Τουρκική Κυβέρνηση τοποθέτησαν τοπικούς εξτρεμιστές σε καθοριστικές θέσεις δίνοντάς-τους χρήματα και όπλα. Ήταν αλήθεια όταν η Ελληνική χούντα, η ίδια αποτέλεσμα ξένης επέμβασης, αποφάσισε να εξοντώσει τον Πρόεδρο Μακάριο. Ίσως, περισσότερο απ' όλα, ήταν αλήθεια όταν η Κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών, με τα λόγια του Τζωρτζ Μπωλ, «δημιούργησε μυστική επαφή» με τους τρομοκράτες του Στρατηγού Γρίβα, και τόκαμε στο όνομα της προστασίας των Τουρκοκυπρίων!

Σε λίγα βιβλία για την Κύπρο έχει δοθεί τόσο καθαρά όσο στο βιβλίο του Χίτσενς η αμφίδρομη σχέση ανάμεσα στην εσωτερική και την εξωτερική πτυχή των πρόσφατων εξελίξεων στην Κύπρο. Είναι κρίμα γιατί η ασυνέπεια που αναφέρθηκε στο πρώτο μέρος αυτής της ανάλυσης δώσε την ευκαιρία σε πολλούς αναγνώστες στη Βρετανία και την Αμερική να το απορρίψουν υποκριτικά σαν φιλελληνική προπαγάνδα. Έχω αρκετούς λόγους να πιστεύω πως ο Χίτσενς ξέρεει πολύ καλά τις ευθύνες της Ελληνικής και της Τουρκοκυπριακής δεξιάς, πως αντιλαμβάνεται την σύγκλιση των Ελλήνων και Ελληνοκυπρίων «μεταρρυθμιστών που ψηφίζουν πολεμικά κονδύλια». Ξέροντας τον Χίτσενς από κοντά είναι αδύνατο να τον κατηγορήσει κανείς για ατολμία ή για προσπάθεια εξαγοράς της εκτίμησης της Ελληνοκυπριακής ή της Ελληνικής «διάνοξης». Για το τί έκαμε τον Χίτσενς ν' αποφύγει την άμεση κριτική της Ελληνικής και της Ελληνοκυπριακής ηγεσίας μόνο υποθέσεις μπορεί να κάμει κανείς. Όμως υπάρχουν αρκετά στοιχεία στο βιβλίο-του που μπορούν να δώσουν κάποια απάντηση.

Το πρώτο είναι η απέραντη αγάπη-του για την Κύπρο-και όχι μόνο για τους Ελληνοκύπριους — η θλίψη του για το δράμα της και η οργή-του για την προδοσία-της από όλες τις δυνάμεις που επέμβηκαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στο νησί. Αυτός ο μοντέρνος Βύρνας γράφει όχι σαν ψυχρός παρατηρητής μα με την αγωνία του ανθρώπου που θέλει να προσφέρει. Μπροστά στην υποκρισία της ψευτο-αντικειμενικότητας και του ψευτο-ανθρωπισμού των Βρετανών και Αμερικανών συγγραφέων προσπαθεί να δώσει ένα αντίβαρο έστω κιαν αυτό σημαίνει κάποια συγκάλυψη της αλήθειας.

Αυτό όμως που ο Χίτσενς φαίνεται να θεωρεί χρήσιμο για την Κύπρο σε τελευταία ανάλυση έχει αρνητική προσφορά. Όπως ήδη αναφέρθηκε θα κά-

μει πιο εύκολη την απόρριψη του βιβλίου του σαν φιλελληνική προπαγάνδα. Το χειρότερο όμως βρίσκεται στον αντίτυπο του βιβλίου του μέσα στην Κύπρο. Άνκαι ο Χίτσενς δεν απευθύνεται στο κυπριακό αναγνωστικό κοινό, αναπόφευκτα το βιβλίο του θα διαβαστεί. Και το περιεχόμενο-του από τη μια θα δώσει τροφή στο μύθο της ξένης επέμβασης ενώ από την άλλη θα δώσει ακόμα λίγη αξιοπρέπεια στη δεξιά που αργά μα σταθερά ξαναπαίρνει τη θέση της μέσα στην «εθνική οικογένεια». Δεν είναι καθόλου παράξενο που η «Σημερινή» έσπευσε να δημοσιεύσει την μετάφραση του βιβλίου σε συνέχειες.

Το δεύτερο και πιο σοβαρό, στοιχείο είναι η απελπισία του Χίτσενς για τις δυνατότητες κάποιας λύσης στο Κυπριακό. Καταλαβαίνει πολύ καλά πως δεν μπορεί να υπάρξει επιστροφή στην κατάσταση πριν το 1974. Καταλαβαίνει πως ο διαχωρισμός των κοινοτήτων στο νησί δεν είναι πια δυνατό ν' αντιστραφεί. Βλέπει την καταστροφή τόσο της Ελληνοκυπριακής όσο και της Τουρκοκυπριακής παράδοσης. Χωρίς την προοπτική μιας σοσιαλιστικής λύσης το βιβλίο-του καταλήγει σε απελπισμένη φωνή διαμαρτυρίας.

Είμαστε όλοι αιχμάλωτοι της γνώσης. Το να ξέρεις πως προδώθηκε η Κύπρος, το να χεις μελετήσει την μαρτυρία αυτής της προδοσίας, σημαίνει να κάμεις τον εαυτό-σου δυστυχισμένο και να καταστρέψεις ίσως για πάντα την ικανοποίηση της επίσκεψης σ' ένα από τα πιο μαγευτικά νησιά του κόσμου. Τίποτε δε θ' αποκαταστήσει ποτέ τους κατακαλεμμένους θησαυρούς τις αποστερημένες οικογένειες, τα λεηλατημένα χωριά και τους δενδρόκηπους και τις πλαγιές τις καμένες από ναπάλμ.

Ούτε και τίποτε θ' απαλύνει των πορμένων και αξέστων πολιτικών που είδαν την Κύπρο σαν κάτι πάνω στο οποίο να γράφουν τα ανήθικα και ματαιόδοξα σχέδια-του. Μα η μοιρολατρία θάταν η χειρότερη προδοσία απ' όλες. Η αποδοχή, η νομιμοποίηση του τί έγινε — αυτά τα πράγματα πρέπει να καταδικαστούν. Τέτοια άρνηση έχει αξία πέρα από την Κύπρο, με το να δείξει ότι η σιωπή μπροστά στην αδικία δεν είναι «ρεαλισμός». Από τη στιγμή που η αδικία μπαίνει κάτω και περιγράφεται, και αποκαλείται με το πραγματικό-της όνομα η σιωπή γίνεται αδύνατη. Γι αυτό κάποιος γράφει με θλίψη, μα πιο πολύ-πολύ πιο πολύ- με οργή.

Όμως η απελπισία δεν είναι απάντηση στη μοιρολατρία. Μέσα από την μισαλλοδοξία αρχίζουν σήμερα να βγαίνουν στην επιφάνεια οι πρώτες αναλαμπές του μέλλοντος. Στην Τουρκία, κάτω από τη μπότα του στρατηγού Εβρέν, οι δυνάμεις της εργατικής τάξης αρχίζουν ν' ανασυντάσσονται και να προετοιμάζονται για την αναπόφευκτη επαναστατική έκρηξη, απαλλαγμένες σε μεγάλο βαθμό από τις ψευδαισθήσεις του παρελθόντος. Στην Ελλάδα οι επαναστατικές διεργασίες που άρχισαν με την πτώση

της Χούντας το 1974 έχουν ήδη φέρει τον Παπανδρέου στην εξουσία χωρίς να δείχνουν σημεία εξάντλησης. Μέσα στην τουρκοκυπριακή κοινότητα, η Τουρκοκυπριακή ηγεσία στερημένη πια από την δικαιολογία της Ελληνοκυπριακής καταπίεσης, αντιμετωπίζει ολοένα και πιο έντονη την αντιπολίτευση της αριστεράς και την κινητοποίηση της εργατικής τάξης. Η Ελληνοκυπριακή εργατική τάξη παρά τις απεγνωσμένες προσπάθειες των ηγετών της για «εθνική ενότητα» και συνέχιση της συνεργασίας με τους αστούς και τη δεξιά, έχει ξεπεράσει σχεδόν κάθε υπόλειμμα εθνικισμού και στρέφεται ολοένα και πιο έντονα στην ιδέα της ταξικής συνεργασίας με την τουρκοκυπριακή εργατική τάξη.

Αυτή η προοπτική μιας συνδυασμένης επαναστατικής κίνησης της εργατικής τάξης στις τρεις χώρες είναι η μόνη που μπορεί να δώσει πραγματική αισιοδοξία για το μέλλον. Όσο κι αν ο Χίτσενς, όπως και τόσοι άλλοι βλέπει μια τέτοια

προοπτική με δυσπιστία, την θεωρεί τόσο ουτοπική που ούτε καν την αναφέρει, δεν πρόκειται για απλό ονειροπόλημα. Οποιαδήποτε άλλη προσέγγιση οδηγεί σε αδιέξοδο, οδηγεί σε απελπισία. Όσο δύσκολος κι αν φαίνεται ο δρόμος για το σοσιαλισμό, είναι το μόνο που μπορεί να πάρει τη θέση της εθνικής σύγκρουσης στην Κύπρο, τη θέση του Ελληνοτουρκικού πολέμου, τη θέση της καταπίεσης και, τελικά, του φασισμού και στις τρεις χώρες. Είναι κρίμα γιατί ένα βιβλίο που θα μπορούσε να είναι όλο αγώνα στα χέρια της εργατικής τάξης στην Κύπρο, την Ελλάδα και την Τουρκία δεν ξεπερνά το επίπεδο μιας ρομαντικής διαμαρτυρίας με χώρο αναφοράς τα ασφυχτικά πλαίσια μιας απομονωμένης ντελιγκέντσας.

Η Γλαύκα της Αθήνας πετά μόνο το σούρουπο. Όμως η νύχτα που ακολουθεί αφομοιώνει τις γνώσεις της μέρας που πέρασε και προετοιμάζεται για το επόμενο χάραμα..

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΝΕΚΡΟΛΟΥΛΟΥΔΑ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΓΙΛΜΑΖ ΓΚΙΟΥΝΕ-Ι- Απο την Κιν/φικη Λέσχη Λ/σίας

Απροσδόκητο και θλιβερό το νέο που μας έφτασε σήμερα. Ο Γκιουνέι νεκρός.

Τι να πρωτοκλάσουμε; Τον καλλιτέχνη που χάσαμε; Τον αγωνιστή, τον άνθρωπο; Τον Τούρκο, που στάθηκε αδελφός μας στον πόνο της κατοχής και της προσφυγιάς;

Ο καλλιτέχνης Γκιουνέι έχει μια ανεχτίμητη προσφορά. Ηθοποιός (σε 107 συνολικά ταινίες) αρχίζει να γίνεται δημοφιλής στις αρχές της δεκαετίας του '60 παίζοντας σε ρόλους λαϊκού ανθρώπου που καταλαιπωρείται αφάνταστα, για να επαναστατήσει στο τέλος.

Η άνευ προηγουμένου δημοτικότητα του «άσχημου βασιλιά» του τουρκικού σινεμά του επιτρέπει σε λίγα χρόνια να γράφει και να σκηνοθετά τις δικές του ταινίες. Τα θέματα του είναι παρμένα από τις ρίζες, τις αξίες και τις παραδόσεις του λαού του. Με τα 55 σενάρια και τις 23 του ταινίες αφήνει εποχή στο λαϊκό, αγωνιατικό κινηματογράφο. Ταινίες όπως η «Ελπίδα», η «Ελεγεία», το «Κοπάδι», ο «Δρόμος» κι ο «Τοίχος» θα μείνουν στην ιστορία του τουρκικού κινηματογράφου σαν τα πιο αυθεντικά έργα τέχνης στις δεκαετίες του 60, 70 και του 80. Και για ολόκληρη την ανθρωπότητα όμως τα έργα του θα είναι ανεπανάληπτα ντοκουμέντα μιας τέχνης που αγωνίζεται για την αξιοπρέπεια του ανθρώπου, την πρόοδο και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Αν οι ταινίες του Γκιουνέι είναι όπλα στη μάχη της τέχνης για την πρόοδο, η ζωή του είναι ένας αγώνας κοινωνικής και πολιτικής πάλης. Το '72 συλλαμβάνεται και φυλακίζεται για 26 μήνες χωρίς καμιά κατηγορία. Η άρχουσα τάξη της χώρας φοβάται την αγωνιστική φωνή που μεταφέρει το έργο του στις μάζες. Το '74 τον καταδικάζουν με την κατηγορία του φόνου. Η δράση του δε σταματά ούτε στη φυλακή, όπου γράφει πυρετωδώς και σκηνοθετεί με οδηγίες την ταινία του. Το '81 δραπετεύει και ζητά άσυλο στη Γαλλία. Στην εξορία θα είναι μοιρασμένος ανάμεσα στον κινηματογράφο και την πολιτική δουλειά. Στόχος και των δυο η ανατροπή της δικτατορίας στην Τουρκία.

Η προσωπική του ζωή και το έργο του είναι γεμάτα από την αγάπη στον άνθρωπο. Είναι αριστερός γιατί πιστεύει στην κοινωνική δικαιοσύνη και την ισότητα. Κι η πίστη του αυτή δε γίνεται απλώς ένα πολιτικό μανιφέστο. Είναι συγκινητικά ανθρώπινος στην καθημερινή του ζωή, στην προσέγγιση των ανθρώπων και των πραγμάτων.

Την αγάπη του στον άνθρωπο και την αλήθεια την νιώσαμε και μες, όταν στις δυο τελευταίες Συναντήσεις Φιλίας μας έφερε το ζεστό του χαιρετισμό. «Αγκαλιάζω τον κυπριακό και ελληνικό λαό με την ίδια φλόγα και θερμότητα της ασάλευτης αγάπης που τρέφω για τον λαό μου... Ο πόνος σας είναι και πόνος μας. Ο αγώνας σας είναι και δικός μας αγώνας... Οι εχθροί της Κύπρου είναι οι ίδιοι με τους εχθρούς του τουρκικού λαού. Ο φασιστικός τουρκικός στρατός που έχει υπό κατοχή μέρος της Κύπρου, έχει σήμερα υπό κατοχή και τους λαούς της Τουρκίας. Η επιτυχία του αντιφασιστικού αγώνα στην Τουρκία θα βοηθήσει να φύγουν τα στρατεύματα κατοχής από την Κύπρο».

Ο Γιλμάζ πέθανε. Δεν προφτάσαμε να κάνουμε μαζί την ταινία για την Κύπρο, όπως λογαριάσαμε. Ούτε τις επόμενες Συναντήσεις Φιλίας στο Παρίσι, Αθήνα, κι όταν λευτερωθεί η Τουρκία, στην Κωνσταντινούπολη. Μας έχει κληροδοτήσει μως με τη ζωή και το έργο του μια ανεχτίμητη διαθήκη. Αγάπη στον άνθρωπο κι αγώνας την κάθε στιγμή για την πρόοδο του.

Ο ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ

- Αντρέα!
Ο Αντρέας άκουσε τη φωνή και μισοξύπνησε. Σκέφτηκε να ξανακοιμηθεί μα ο τόνος της ήταν τέτοιος που ένοιωθε πως κάτι σοβαρό συνέβαινε. Εκάτσε στο κρεβάτι και κοίταξε τη γυναίκα του ερωτηματικά.

- Πάλι κάποιος φωτογραφίζει.

Θυμήθηκε το προηγούμενο περιστατικό. Τότε που κυνήγησε τον κατάσκοπο μα του ξέφυγε. Δεν τον είχε ακριβώς κυνήγησει, μα τα λίγα λεπτά ώσπου ν' αποφασίσει τι να κάνει απο τη στιγμή που του είχε αναφέρει η γυναίκα -του για τον ύποπτο τύπο που φωτογράφιζε τη γειτονεία έδωσαν την ευκαιρία στον κατάσκοπο να εξαφανιστεί. Αυτή τη φορά δεν θα του ξέφευγε. Όπως ήταν, με το κοντό παντελονάκι και το φανελάκι του, πήδησε από το κρεβάτι, κατέβηκε τη σκάλα και βρέθηκε στο δρόμο.

Ο τύπος βρισκόταν κι όλος στ' αυτοκίνητό -του. Ένα μικρο άσπρο κουρσέ που στα χέρια ενός έμπειρου οδηγού θα μπορούσε εύκολα να ξεφύγει από το δικό-του μικρό αυτοκίνητο. Αυτό θάπρεπε να τόχει σκεφτεί η υπηρεσία. Να πού οδηγούν οι χαμηλοι μισθοι της αστυνομίας. Ούτε καν ένα πιστόλι δεν του εμπιστευόνταν για το σπίτι.
- Τι θα γινόταν αν ο κατάσκοπος ήταν οπλισμένος; Όμως ήπρεπε να κάνει το καθήκον-του. Άπλωσε το χέρι και έκαμε σήμα στο αυτοκίνητο να σταματήσει.

Ο κατάσκοπος δεν έκαμε καμιά προσπάθεια να ξεφύγει. Σταμάτησε το αυτοκίνητο και πήρε ένα αθώο ερωτηματικό ύψος. Ο Αντρέας πήγε στο παράθυρο του οδηγού.

- Ταυτότητα παρακαλώ.
- Για πιο λόγο; Είστε αστυνομικός;
- Ναι
- Μπορω να δω την ταυτότητα - σας;

Ο Αντρέας κοίταξε σαστισμένα. Ζήτησε την ταυτότητα του ύποπτου και ζαφνικά η κατάσταση αντιστράφηκε. Ανέβηκε στο σπίτι του πήρε την ταυτότητά-του και γύρισε στ' αυτοκίνητο. Στη σαστιμάρα του ούτε που του φάνηκε παράξενο που ο ύποπτος δεν εκμεταλλεύτηκε την ευκαιρία για να το σκάσει. Έδειξε την ταυτότητα-του και περίμενε.

- Δεν έχω μαζί μου την ταυτότητά-μου. Είμαι ο Τζέμης Μπόντης. Τι θέλετε;

- Γιατί φωτογραφίζεις τη γειτονιά;

- Είμαι αρχιτέκτονας. Θέ-

λω τις φωτογραφίες των σπιτιών για μια έκθεση.

Ο Αντρέας άρχισε ν' αμφιβάλλει. Ίσως να παρεξήγησε τον άνθρωπο. Έτσι κι αλλιώς δεν μπορούσε ν' αποδείξει τίποτε. Τον άφησε να φύγει. Στο σπίτι τον περίμενε η γυναίκα-του.

- Λοιπόν;

Ο Αντρέας εξήγησε την κατάσταση

- Και του πίστεψες; Τι ήθελες να σου πει; Άκουσε εκεί να σου ζητήσει ταυτότητα! Και γιατί δεν είχε τη δική-του; Έσεις οι άντρες είστε θύματα.

Ένοιωσε ταπεινωμένος. Τόσα χρόνια στην υπηρεσία και τάκαμε θάλασσα. Στην πρώτη του επαφή με τον εχθρό άφησε την αμφιβολία να τον κυριεύσει. Όμως υπήρχε ακόμα ελπίδα. Θυμόταν τον αριθμό του αυτοκινήτου. Λίγο πιο κάτω έμενε ένας λοχίας της ΜΜΑΔ. Πήρε τ' αυτοκίνητό-του, τον βρήκε και ανέφερε τα γεγονότα. Ο λοχίας πήρε το δικό-του αυτοκίνητο και ξεκίνησε για να βρει τον κατάσκοπο.

Περίμενε πάνω απο μια ώρα. Επάνω που άρχισε να χάνει τις ελπίδες του γύρισε ο λοχίας.

- Εντάξει ο άνθρωπος. Δεν υπάρχει λόγος για υποψία. Τον βρήκα στον πιο κάτω συνοικισμό, σε κάποιο φίλο- του που του ήξερε.

Για δεύτερη φορά ο Ανδρέας ένοιωσε αμφιβολίες. Άρχισε να ντρέπεται που έβαλε τον λοχία σε φασαρίες. Δικαιολογήθηκε πως ήθελε απλώς να βεβαιωθεί. Καλύτερα λίγη διερεύνηση παρα ν' αφήσουμε τον τόπο αλώνι στους κατασκόπους. Όμως η αμφιβολία δεν μπορούσε να τον αφήσει. Τι θα σκεφτόταν γι' αυτόν ο λοχίας; Δεν θα τον περνούσε για πρωτάρη, δεν θα νόμιζε πως πάσχει από μανία καταδιώξεως; Και ο αρχιτέκτονας; Τι θα σκεφτόταν για την αστυνομία; Τη δουλειά-του έκαμνε ο άνθρωπος. Αλλά στο κάτω-κάτω κι αυτός τη δική-του προσπαθούσε να κάνει. Την έκαμνε όμως σωστά; Απάνω στους συλλογισμούς του τον έκοψε η γυναίκα-του.

- Τον βρήκε;

Της εξήγησε και πάλι τα καθήκαστα. Εκείνη έγινε εξω φρενών.

- Είστε όλοι καλοί για το τίποτε. Δυο φορές τον βλέπουμε να φωτογραφίζει την περιοχή και πιστεύετε τι σας λέει. Και τρία μίλια πιο κάτω είναι τα στρατόπεδα. Θα μας πιάσουν μια μέρα και σεεις θα λήτε πως τίποτε το ύποπτο δεν υπάρχει.

Κάθε διαφορά απο την πραγματικότητα είναι τελείως φανταστική και τυχαία

Ένοιωσε και πάλι ηλίθιος. Πώς μπόρεσε κοτζαμ λοχίας της ΜΜΑΔ να την πάθει σαν αρχάριος; Πήρε το τηλέφωνο και κατάνησε την υπόθεση στο Αρχηγείο. Στο κάτω-κάτω ήταν δική-τους δουλειά να συλλάβουν τον κατάσκοπο. Και θα θυμόντουσαν ποιος τους έδωσε την πληροφορία...

* * *

Το τηλέφωνο χτυπούσε αρκετή ώρα. Η Μαρία σήκωσε το ακουστικό.

- Εμπρός;
- Εδώ αστυνομία. Θέλουμε τη Μαρία Μπόντη.
- Εγώ είμαι.
- Το αυτοκίνητο με τον αριθμό JB007 είναι δικό σας;
- Ναι.
- Ποιος το οδηγούσε το απόγευμα;

Η Μαρία έμεινε αποσβολωμένη. Τελικά αυτο που φοβόταν τόσο καιρό είχε συμβεί. Ο Τζέμης είχε πάει για να βγάλει κάποιες φωτογραφίες σπιτιών για μια έκθεση. Οπωσδήποτε θα σκοτώθηκε σε δυστύχημα. Η καρδιά της χτυπούσε δυνατά. Ένοιωσε τα πόδια της να μην μπορούν να την σηκώσουν άλλο....

ΓΙΑΝ. ΦΛΕΜΠΓΚΟΣ

Επιστολές στην Έκφραση

Πήραμε την επιστολή σου συναγωνιστή δασκαλε Μεσεμβρινέ και σ' ευχαριστούμε για τα καλά σου λόγια. Μας συγκίνησε η γενναιοδωρη εισφορά σου για την καμπάνια μας για το ζήτημα των Τ/Κ του νότου. Ελπίζουμε το παρά-

δειγμα σου ν' ακολουθήσουν και άλλοι αναγνώστες μας στο εξωτερικό.

Την επιστολή σου τη δημοσιεύουμε πιο κάτω - το άρθρο σου λόγω πληθώρας έχταχτης ύλης θα το δημοσιεύσουμε στην επόμενη έκδοση.

Δημοκλής Συναγωνιστής

Πρώτα πρώτα σας ευχαριστώ για την καλοσύνη-σας να μου στέλνετε ταχτικά τη "Σοσιαλιστική Έκφραση", που πάντα την παρακολουθώ με αμείωτο ενδιαφέρον και χαίρομαι για τον αγώνα-της στο χώρο της κοινωνικής ανέλιξης. Έχω χρόνια να επικοινωνήσω μαζί-σας και πολλα πρόσωπα και πράγματα μου είναι ξένα. Ίσως κάποτε αξιωθεί να χτυπήσω την πόρτα-σας.

Παρακολουθώντας τη γλωσσική περιπέτεια του περιοδικού, μου έκαμε εντύπωση η εμμονή των περισσότερων σύνταχτων-του στην "ακραία" μονοτονική γραφή, όπως την ονομάζω, και θέλησα να προσεγγίσω το θέμα. Αποτέλεσμα της μελέτης-μου είναι το μικρο άρθρο (δχι μελέτημα) που εσωκλείω. Φυσικά, μπορεί και να το θεωρήσετε παράκαιρο σήμερα. Απο τη μεριά-μου σημειώνω τους λόγους που το έγραφα και το στέλνω σε σας, με την ελπίδα ότι θα το θεωρήσετε χρήσιμο και σκόπιμο να δημοσιευτεί.

Όπως και τα προηγούμενα άρθρα-μου, έτσι κι αυτό το έγγραφο έτοιμο να τυπωθεί (δφρσέτ). Νομίζω ότι θα πήγαινε τυπώνοντάς-το σε δυο στήλες, που θα πιάσουν η καθεμία δυο στήλες του περιοδικού, ενώ η πέμπτη θα είναι ελεύθερη για άλλο κείμενο. Έτσι τα γράμματα της μηχανής-μου δε θα μικρύνουν πολύ και θα διαβάζονται άνετα.

Φυσικά το θέμα έχει και την άλλη πλευρά: την καθαρά γλωσσική (ιδιαιτέρως στη σύνταξη, που σε πολλα σημεία χωλαίνει). Αλλά αυτό θα γίνει ίσως άλλοτε. Για την ώρα θα ήθελα να παρακαλέσω όσους γράφουν, να συμβουλευτούν το βιβλίο-μου "Σωστή Δημοτική", ιδιαίτερα σχετικά με την ορθή χρήση της π ρ ι ν, και μερικων ξενικων συντάξεων (βλ. παράγραφες 81, 82, 87, 88, 93 κλπ). Ο Ιούλιος θεοδωρόδης έχει, νομίζω, το βιβλίο και μπορεί να σας το προμηθεύσει.

Τέλος σας συχαίρω για τον αγώνα-σας σχετικά με τους Τουρκοκυπριους που η Κυπριακή Κυβέρνηση τους παραδίνει στον Ατζάλα και εσωκλείω επιταγή για 35 λίρες Αγγλίας ως ελεγχιστή εισφορά.

Πάντα με αγάπη και με τις εφχές-μου,

Μεσεμβρινός

ΧΟΡΟΙ Λ/ΚΑΣ—Λ/ΣΟΥ

Έγινε στις 29.8.84 με μεγάλη επιτυχία ο επαρχιακός χορός Λ/κας. Ο στόχος προσέλευσης καλύφθηκε πλήρως ενώ ο οικονομικός στόχος των £1250 υπερκαλύφθηκε.

Στις 7.10.84 γίνεται στη Λ/σό ο τελευταίος από τους προγραμματισμένους καλοκαιρινούς επαρχιακούς χορούς με οικονομικό στόχο £1500. Ο χορός θα γίνει στο κέντρο «Καβουρότρυπα» και η είσοδος θα είναι £3.50. Το μεγαλύτερο μέρος του στόχου έχει καλυφτεί γι' αυτό είμαστε σίγουροι ότι και αυτός ο χορός θάναί μια ακόμη επιτυχία της Α.Π.

Η επιτυχία τέτοιου είδους εκδηλώσεων αποδεικνύει καθημερινά σε φίλους και μη ότι η Α.Π. έχει πάρει την πορεία της και κανένας δεν μπορεί να την στρέψει πίσω.

Από την κλήρωση που έγινε στο χορό της Λάρνακας παραμένουν αζήτητα δώρα. Οι αριθμοί που κερδίζουν δίνονται πιο κάτω και παρακαλούνται οι τυχεροί να ζητήσουν τα δώρα τους από το τηλ. 041-53583

4052, 3929, 3268, 0719, 2291, 2219, 0345, 2240.

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

Απο τη Νέα Υόρκη με αγάπη

Εδώ και λίγες μέρες βρίσκομαι στη Νέα Υόρκη όπου μ' εστειλε η εφημερίδα μας για να συζητήσω διάφορα θέματα περιλαμβανομένου και του Κυπριακού. Θα με ρωτήσετε βέβαια που τα βρήκε τόσα χρήματα η εφημερίδα μας. Με αυτό το ξέρουν ακόμα και οι εχθροί μας που δεν χάνουν ευκαιρία να μας το υπενθυμίζουν μας τα στέλλει γνωστή διεθνής συμμορία.

Όμως αυτό δεν έχει και τόση σημασία. Σημασία έχει πως τελικά τα κατάφερα κι ήρθα εδώ.

Ο καιρός είναι καλός, ούτε ζέστη ούτε κρύο, μόνο που μερικές φορές η υγρασία που σου τσακίζει τα κόκκαλα αν δεν σου τάχει τσακίσει κιόλας κανένας κακοποιός.

Κύριο θέμα για το οποίο ήλθα εδώ είναι το Κυπριακό. Πρόκειται να το συζητήσω με τον κ. Ντενκτάς. Όμως επειδή δεν μπορεί να βλέπει ο ένας τον άλλο, αποφασίσαμε να βρούμε για δικηγόρο μας τον κ. Γκουγιάρ. Αυτό ονομάζεται συνομιλίες εκ του σύνεγγυς ή ας πούμε συνο-

μιλίες με φτωχούς συγγενείς.

Τόπος των συνομιλιών μας είναι το κτίριο του ΟΗΕ. Απ' τον καιρό που έρχομαι εδώ (πάνω από 30 χρόνια) τόχω μάθει με κλειστά μάτια. Για σας όμως που δεν ήλθατε ποτέ σας αναφέρω ότι το κτίριο είναι ένας ουρανοξύστης δάπλα στο ποταμό. Η συζήτηση όμως για καλό και για κακό γίνεται στο ισόγειο έτσι όταν βρισκόμαστε σε αδιέξοδο, η έξοδος προς την ξηρά να είναι κοντά.

Αν και κἀ... έρχομαι

για να συζητήσω την ουσία του θέματος και τελικά φεύγω πάπια, αυτή την φορά σας υπόσχομαι να πιάσω το θέμα από τ' αυτιά. Αν κατά κακή μας τύχη δεν τα καταφέρω ούτε φέτος ζωη νάχουμε για του χρόνου. Μην μου αρχίσετε πάλι ότι είμαι ανάξιος την στιγμή που πριν λίγο καιρό με λιβανίζετε γι' αξία. Στο κάτω-κάτω αν δε σας κάνω πηγαίνετε εσείς.

Κατά τα άλλα περνώ μια χαρά εδώ, ξενοδοχεία πολυτε-

λείας, τηλεφωνήματα πληρωμένα ακόμα νυκτερινές εξόδους σε disco της ανωτέρας τάξης, ζωή και κότα που λένε περνών ξωί στο Αμερική.

Γι' αυτό σας αγαπώ όλους που με κάνετε να νοιώθω τόσο ευτυχία με αυτό το ταξίδι. Έτσι και λύση να μην σας φέρω, σίγουρα θα σας φέρω πλούσια δώρα από το θείο Σαμ και όλα αυτά

με πολλήν αγάπη από την Ν.Υ. Γιώργος Κυπραίος

Η πολιτική κρίση στο Βορρά

Ενώ την προηγούμενη περίοδο κάθε πολιτική δραστηριότητα στο Νότο περιστράφηκε γύρω από την πρωτοβουλία Γκουεγιάρ και τα Σημεία Εργασίας στο βορρά πέρα από το Κυπριακό, θέματα όπως η κυβερνητική κρίση, η οικονομική κατάσταση το δημοψήφισμα, οι εκλογές και το Σύνταγμα απασχόλησαν σε αρκετά μεγάλο βαθμό τον Τ/Κ τύπο.

Η κυβερνητική κρίση ξεσπασε πριν από την πρωτοβουλία Γκουεγιάρ αλλά παγοποιήθηκε με αφορμή την εκδήλωση της πρωτοβουλίας. Η κρίση άρχισε όταν 36 βουλευτές που ανήκουν τόσο στην δεξιά καταψήφισαν την κυβέρνηση Κονούκ στη συνταχτική.

Τα κόμματα της αριστεράς ζητούν για το ξεπέραςμα της κρίσης την διεξαγωγή εκλογών ενώ οι δεξιοί που καταψήφισαν την Κυβέρνηση προσβλέπουν σε ένα ανασχηματισμό. Οι «Αγωνιστές» της TMT έχουν ήδη ζητήσει την παραίτηση του Υπουργού Οικισμού.

Τόσο η δεξιά όσο και η αριστερά σε δηλώσεις τους ζητούν την διεξαγωγή δημοψηφίσματος εκλογών και την δημιουργία συντάγματος.

Μέσα όμως από τις δηλώσεις των διαφόρων ηγετών φαίνεται ότι η κάθε πλευρά ζητά το πιο πάνω μέτρα για διαφορετικούς λόγους.

Η δεξιά θεωρεί τα πιο πάνω μέτρα σαν απαραίτητα για την εδραίωση του αστικού κράτους. Η GUNES όργανο του κόμματος Εθνικής Ενότητας γράφει (21 Σεπτ.) «Το Σύνταγμα το δημοψήφισμα και οι εκλογές αποτελούν την βάση της Δημοκρατίας μας που ιδρύσαμε στις 15 Νοεμβρίου 83».

Αντίθετα η αριστερά βλέπει μέσα από τα πιο πάνω στοιχεία να της δίνεται η ευκαιρία για να ασκήσει κοινοβουλευτικό έλεγχο πάνω στον Ντενκτάς αλλά ακόμα για να διεκδικήσει και την εξουσία.

Στον οικονομικό τομέα η κρίση γίνεται ολοένα και πιο έντονη. Η «YENIDUZEN» δίδει για το '83 τα πιο κάτω στοιχεία. - Αύξηση πληθωρισμού κατά 35,7%. - Αύξηση των τιμών στον Αγροτικό και εμπορικό τομέα γύρω στο 55%, ενώ στο βιομηχανικό αύξηση κατά 30%. - Στον αγροτικό τομέα παρατηρήθηκε ελάττωση παραγωγής κατά 33,7% και στον τουριστικό κατά 38,8%.

Ακόμα κάμνει σύγκριση του κατά κεφαλήν Εθνικού Εισοδήματος που στο νότο είναι 4100 δολ. ενώ στο Βορρά 1311 δολ.

Στα μέσα του περασμένου Σεπτεμβρίου ένα κύμα αυξήσεων στις τιμές των καυσίμων προκάλεσε την αντίδραση των διαφόρων οργανώσεων και του λαού πιο γενικά.

Ο Ντενκτάς για να αντιμετωπίσει την κατάσταση προωθεί την εφαρμογή νέου οικονομικού συστήματος. Το σύστημα όμως αυτό δεν είναι τίποτα διαφορετικό από το σύστημα που εφάρμοσε ο Οζάλ στην Τουρκία και απέτυχε. Στόχος της οικονομικής αλλαγής είναι η αύξηση των εξαγωγών. Για να αυξηθούν όμως οι εξαγωγές σημαίνει πιο ανταγωνιστικά προϊόντα δηλαδή προϊόντα με χαμηλότερο κόστος παραγωγής και που θα επιδιωχθεί με παγοποίηση των μισθών. Αυτό στην τουρκία έγινε με το κτύπημα από την χούντα του ΕΒΡΕΝ των εργατικών ενώσεων και εργατικών δικαιωμάτων.

Ο Ντενκτάς φαίνεται πραγματικά αποφασισμένος να κινηθεί ενάντια στο βιοτικό επίπε-

δο των εργαζομένων που ήδη είναι αρκετά χαμηλό.

Σ' αυτή του την προσπάθεια έχει επιστρατεύσει την Τουρκική Ραδιοφωνία. Η «YENIDUZEN» σχολιάζει το γεγονός ότι ο Ραδι-

ο ασφαλώς αλλά παράλληλα και με πολιτικές και οικονομικές διακρατικές σχέσεις. Εδώ ακριβώς βρίσκεται και το ζήτημα της αναγνώρισης του κράτους.

Η εκπροσώπηση των συμφερόντων των Τ/Κυπριακών μαζών και η λειτουργία κοινοβουλευτικής δημοκρατίας στα πρότυπα των Δυτικών καπιταλιστικών κρατών είναι κάτι που προσπαθεί να πετύχει ο Ντενκτάς για να μπορέσει να εδραιώσει πάρα-πέρα το κράτος. Για να γί-

αστούς από την μια και το εργατικό κίνημα από την άλλη είναι αναπόφευκτη. Ο Ντενκτάς το πιο πιθανό θα προσπαθήσει να σταματήσει την άνοδο του Εργατικού Κινήματος μέσα από ένα σύνταγμα κομμένο και ραμμένο στα μέτρα του, ενώ δεν μπορεί να υποσχεθεί καμιά άνοδο στο βιοτικό επίπεδο των Τ/Κ. Η ταξική σύγκρουση είναι η μόνη προοπτική για την άστική «δημοκρατία» στον βορρά.

Μπροστά σε αυτή την σύγκρουση το εργατικό κίνημα θα πρέπει να ετοιμασθεί για να δώσει την δική του διεξόδο.

Τα αριστερά κόμματα επιβάλλεται να εμπιστευθούν την

εργατική τάξη και να εξηγήσουν στους Τ/Κ εργαζόμενους ότι η άστική τάξη και ο καπιταλισμός ούτε βιοτικό επίπεδο ούτε δημοκρατία μπορούν να προσφέρουν. Έτσι η σύγκρουση αργά ή γρήγορα θάρθει.

Σ' αυτήν την σύγκρουση το εργατικό κίνημα είναι σε θέση να κτυπήσει τον Τ/Κ καπιταλισμό.

Η δύναμη και ο ηρωϊσμός που έδειξε η εργατική τάξη σε μια σειρά από ημιπαράνομες απεργίες αποτελούν την εγγύηση για την επιτυχία-της.

Το Τ/Κ εργατικό κίνημα θα έχει σ' αυτόν τον αγώνα φυσικό σύμμαχο την Ε/Κ, την Ελληνική και την Τούρκη εργατική τάξη.

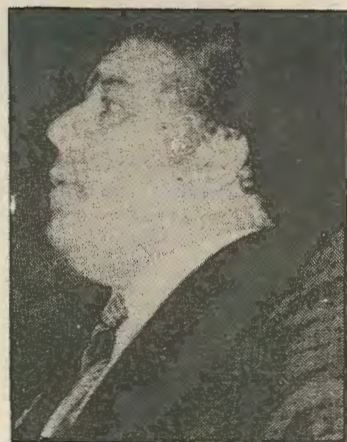
Τουρκικό Ρεπουβλικάνικο κόμμα

Οιγκέρ Οιγκκιούρ

Κόμμα Κοινωνικής Απελευθέρωσης

Ισμαήλ Μποζκούρτ

οσταθμός Μπαϊράκ (TRT) αναφέρθηκε στις αυξήσεις, των μισθών που κατά την διάρκεια του τελευταίου χρόνου ήταν 64% και συμπεραίνει ότι αυτό είναι προάγγελος των μέτρων που θα παρθούν για την εφαρμογή του νέου οικονομικού συστήματος». Στην εφαρμογή του νέου οικονομικού συστήματος αντέδρασαν τα αριστερά κόμματα και επέκριναν τον Ντενκτάς που προσπαθεί να εφαρμόσει ένα οικονομικό σύστημα χωρίς την έγκριση του λαού ενώ γνωρίζει την αποτυχία που είχε στην Τουρκία. Αλλά και οι συντεχνίες αντέδρασαν αρκετά έντονα τόσο στο νέο οικονομικό σύστημα όσο και στις αυξήσεις των τιμών. Η αριστερή συντεχνία NTEB-1Σ κάλεσε τις υπόλοιπες συντεχνίες να αντιδράσουν με δυναμικά μέτρα ενώ η συνέχεια των δασκάλων ΚΤΟΣ αφού τόνισε ότι οι αυξήσεις φέρνουν κοινωνικές αναταραχές δήλωσε ότι είναι έτοιμη να έρθει σε συντονισμό με τις άλλες συντεχνίες για κοινό αγώνα.

Τα διάφορα γεγονότα που χαρακτηρίζουν την πολιτική κατάσταση στον βορρά δεν είναι άσχετα μεταξύ τους αλλά αντίθετα ανάμεσα τους υπάρχει μια αλληλοσύνδεση που τους δίνει μεγαλύτερη σημασία.

Ο Ντενκτάς η «κλίκα» που κινείται γύρω από αυτόν και πιο γενικά η άστική τάξη που εκπροσωπεί θέλουν να διασφαλίσουν τα συμφερόντά τους. Να εδραιωθούν δηλαδή σαν άστική τάξη και να εκμεταλλεύονται τους Τ/Κ εργαζόμενους. Κάτι τέτοιο όμως μπορεί να γίνει μόνο με ανεξάρτητο κράτος με δικά του ένοπλα σώματα, που τα έχει τώ-

νουν όλα αυτά όμως χρειάζεται γερή οικονομία. Έχοντας όμως στο νου, την κατάσταση στο βορρά όπου η άστική τάξη βασίζεται πάνω στον τουρκικό στρατό, σε ξένα κεφάλαια και βοήθεια (το 70% του προϋπολογισμού είναι τουρκική βοήθεια) ενώ η διαφθορά είναι αυτό που κύρια χαρακτηρίζει την κοινωνία και το κράτος μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι μια γερή οικονομία είναι απραγματοποίητο όνειρο. Η αδυναμία της άστικής τάξης να ορθοποδήσει γίνεται σχεδόν απόλυτη αν λάβουμε υπόψη την παγκόσμια οικονομική κρίση που περνά ο καπιταλισμός κι ιδιαίτερα την αξεπέραστη κρίση στην τουρκία.

Με βάση τα πιο πάνω μπορούμε να εξηγήσουμε την στάση του Ντενκτάς και της δεξιάς. Από τη μια θέλουν να προχωρήσουν σε σύνταγμα και εκλογές ενώ από την άλλη φοβούνται ότι μέσα από δημοκρατικές εκλογές το εργατικό κίνημα θα αναδείξει στην εξουσία αριστερή κυβέρνηση που θάνατι εμπόδιο στα σχέδιά τους. Οι Τ/Κ αστοί όμως είναι αποφασισμένοι να παρακάμψουν αυτό το εμπόδιο. Ας μην ξεχνούμε η καταργηση της Βουλής και η δημιουργία συνταχτικής βουλής έγινε με διορισμούς από τον Ντενκτάς κατά την έκφραση του ΟΖΚΙΟΥΡ ο Ντενκτάς «γέμισε την βουλή με δεξιά στοιχεία που υποστηρίζουν το κεφάλαιο».

Οι πρόσφατες δηλώσεις του Ντενκτάς για δημιουργία κυβέρνησης που να μην στηρίζεται στα κόμματα(!) δείχνει τις πραγματικές του διαθέσεις.

Η σύγκρουση λοιπόν ανάμεσα στον Ντενκτάς και τους

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΧΟΡΟ ΤΗΣ Λ/ΣΟΥ

Κυριακή 7/10/84
Κέντρο «Καβουρότρυπα»

Είσοδος £3.50

αγοραζετε τη σοσιαλιστική έκφραση

σοσιαλιστική έκφραση
Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Αγίου Δομετίου 53
Εγκωμη - Λευκωσία
Τηλ. 61553

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

Για ένα χρόνο, 12 φύλλα:
Εσωτερικό: £2.500
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £3.500
Ευρώπη: £4.000
Αμερική: £4.500